

ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΧΗΔΙΡΟΓΛΟΥ, 42 ετών, δήμαρχος. Πράσινο ριγέ κοστούμι, κόκκινη γραβάτα, παχύ τσιγκελωτό μουστάκι, σωματώδης με κάποια κοιλίτσα, φάτσα πολιτικάντινη, χέρι ποδ αίωνίως χαιρετάει τὰ πλήθη - κι όταν άκδμα άπουσιάζουν -, ή προφορά του έντονα άνατολίτικη.

ΘΥΜΙΟΥΛΑ ΧΗΔΙΡΟΓΛΟΥ, ή θυμιούλα ή Μαυρομάτα, 39 ετών, δημαρχίνα. Άνοιχτό μπλέ κοντομάνικο φορεματάκι και τακουνάκι, άφράτη και παχουλή, μάτια γαλαζοπράσινα, τό μαλλί της "λάχανο", βαμμένη ξανδιά. "Έντονη ούρανική προφορά στο λι και στο νί.

ΜΑΝΘΟΣ ΠΗΝΕ ΚΑΛΦΑΣ, 18 έως 22 ετών, βιαστής και ζιγκολό. Μελαχροινό τσινάρι τής Όμονοίας, γυμνασμένο σωμα, κοστούμáκι, τό πουκάμισο άνοιχτό νά δείχνει στηθος, τό πανταλόνι καμπάνα, φηλό τακούνι και μπεγλέρι.*...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ ΣΟΥΡΑΠΑΣ, 40 ετών, κουρέας. Είναι και σοσιαλιστής αλλά αυτό είναι μάλλον άσχετο με τό έργο. Φαλακρίτσα και λεπτό μουστακάκι. Φορά αίωνίως τή λευκή ποδιά του. Η προφορά του πολύ έντονα βαλκανική, με ύπερβολικές έναλλαγές άνάμεσα στο παχύ και τό λεπτό σίγμα.

ΖΗΝΟΒΙΑ ΣΟΥΡΑΠΑ, 80-90 ετών, πλύστρα. Μαύρο φόρεμα με λουλουδάκια, τσεμπέρι, μπαστούνι, γαλότσες, και άριστοκρατική προφορά με γεροντική δυσκολία στην άρθρωση.

ΘΕΟΦΙΛΤΗ ΖΑΓΜΗ, 58 ετών, πρώην δημοδιδασκάλισσα. Ρόμπα έμπριμέ, πασουμάκια, μαργαριταρένια σκουλαρίκια και κολλιέ. Τσιριχτή φωνή φαλτσέτα, μάλλον μηχανική, ούρανική προφορά στο λι και στο νί, τόπος φλύαρης καθωσπρέπει κυρίας.

ΓΚΡΕΓΚΟΡ ΠΑΙΕΦΕΚΙ, 68 ετών, Ρώσος συνταγματάρχης, ^{αλλά} φοράει πορτοκάλι έν το απαραίητο άστρο. Φάτσα Δυτικογερμανού εργολάβου οικοδομίων. Σίγουρα υπερτροφικός. Μιλάει με παχιά ρώσικη προφορά και μηχανικό τόνο έπαγγελματιής εύσυνειδησίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΥ, 60 ετών, πολύ πομπώδης αλλά μάλλον βαριέται τή δουλειά του. Μαύρη ρόμπα και περούκα κατά τὰ άγγλικά πρότυπα.

ΣΕΡΑΟΚ ΧΟΛΜΣ, 45 ετών. Τό γνωστό καπέλλο και πανωφόρι. Υψηλές μαύρες μπότες. Ξανθοεική μορφή, ύπεροπτικά εύγενικός, άνετος και χαμογελαστός και στις πιό άπειλητικές άκδμα φάσεις, άπόλυτα άριστοκρατικός και συγκρατημένα ζεστός. Η φωνή του ένρινη, θεατρικά στομφώδης αλλά πάντα χαριτωμένη, με σχεδόν άνύπαρκτο συναισθηματισμό.

ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ, άπροσδιορίστου ήλικίας, με ένδικές ένδυμασίες, πλατιά χαμόγελα, έντονη βαλκανική προφορά, ούρανική άπόδοση στο λι και στο νί, και ύπερβολικές έναλλαγές άνάμεσα στο παχύ και τό λεπτό σίγμα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ό ΣΕΡΑΟΚ ΧΟΛΜΣ μιλάει όχι μόνο σε πρώτο αλλά και σε τρίτο πρόσωπο. Μολονότι, κατά τήν άπόδοση, πρέπει νά ύπάρχει κάποιος διαχωρισμός άνάμεσα στα δύο πρόσωπα, τό τρίτο πρόσωπο πρέπει νά βρίσκεται και ΕΝΤΟΣ χαρακτηρισμός, δηλαδή νά δρᾷ σαν ΣΕΡΑΟΚ ΧΟΛΜΣ που διηγείται για τον έαυτό του.

* Η προφορά του έέρτικη με έντονα ούρανική άπόδοση στο λι και στο νί.

(Σκηνή σέ κουπέ άμαξοστοιχίας μπροστά άπό τήν κλειστή άύλαία. 'Ο ήχος του τραίνου. 'Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ πού μελετάει ένα χάρτη τής 'Ελλάδος. Πίπα, καπέλο και τδ τυπικό έγγλέζικο πανωφόρι. Μία βαλίτσα.)

ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ: 'Ο Σέρλοκ Χόλμς ξανακοίταξε προσευτικά τδ χάρτη του και ύστερα συμβουλευτήκε για μία τελευταία φορά τήν άτζέντα του. "Ήτανε δύ-
τως Κυριακή του Πάσχα. Ή έορταστική άτμόσφαιρα έδινε ένα χρώμα ιδιαίτερο στο τοπίο. Τδ τραίνο κάλπαζε, άδειο σχεδόν, προς τή Λουμπλιάνα... (Σφύριγμα τραίνου)... Συνειδητοποιούσε ότι περνούσε και πάλι Πάσχα μακριά άπό τήν πατρίδα του και τδ στενό οίκογενειακό του περιβάλλον. "Όμως για τόν Σέρλοκ Χόλμς δέν ύπήρχαν πλέον πα-
τρίδα και οίκογένεια παρά μόνον ΚΑΘΗΚΟΝ, και συγκεκριμένα ή στα-
διακή διαλεύκανση του μυστηρίου και ή τελική άποκάλυψη τής αλήθ-
ειας... (δεύτερο σφύριγμα του τραίνου)... Πάντως ή ύπόθεση με τήν κλοπή πλουτονίου στον Νείλο ήταν άκμα μακριά άπό μία τελική λύ-
ση και ^{δλ'}αύτά τά πήγαινε-έλα Κάϊρο-Λονδίνο τόν είχαν κυριολεκτικά έξουθενώσει... 'Απόφε θα ποθούσε ένα ήσυχο δωμάτιο ξενοδοχείου, μία άνάπαυλα σ'έναν άπό τούς σταθμούς του δρομολογίου του. Κι αβ-
ριο πάλι θα συνέχιζε τήν πορεία του με τδ άμέσως έπόμενο τραίνο
... (τδ τραίνο έπιβραδώνει τόν καλπασμό του)... "Ε, λοιπόν, δέν θάταν και άσχημη ιδέα, σκέφτηκε τελικά, και άποφασισμένος να χα-
ρψει στον έαυτό του τή μικρή αύτή πολυτέλεια... (έτοιμάζει τή βαλίτσα του)... κατέβηκε στην άκριβώς έπόμενη στάση... (φρένο του τραίνου)... και συγκεκριμένα στον 'Αγίο Νεκτάριο Θεσπρωτίας. ('Αρχίζουν ν'άκουγονται οί κελαηδισμοί των πουλιών ένω ή άύλαία άνοίγει στην ώραία Θεσπρωτία. Ή τεχνική του σκηνηκού θυμίζει τδ άναγνωστικό του δημοτικού. "Ενα δυσανάλογα τεράστιο κεντρικό πλα-
τάνι με έντυπωσιακές ρίζες, άριστερά άρχοντικό με μπαλκόνι, στο βάθος άλλα σπίντια, ένας γεωργός με άροτρο, σειρές όπωροφόρων δέν-
δρων, τέλος ένα γραφικό βραχῶδες όρος με τόν ήλιο πού ανατέλλει. 'Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ κατεβαίνει και προχωρεϊ με τή βαλίτσα του γοητευ-
μένος. 'Από μακριά γιορταστικές δχλοβοές και τδ γνωστό βουκολικό ραδιοφωνικό σήμα του "Τσομπανάκου"... Στο μυρδβλητο άέρα του ά-
πογεύματος ο Σέρλοκ Χόλμς συνάντησε μία πραγματικά είδυλλιακή γιορταστική είκονα: Οί κάτοικοι τής ώραίας Θεσπρωτίας τσοβγκριζαν αύγά, σούβλιζαν άρνιά, έδιναν και έπαιρναν τδ φιλι τής άγάπης, τέ-
λος έχδρευαν έλληνικούς χορούς και τραγουδοΰσαν έλληνικά τραγού-
δια κάτω άπ'τή σκιά του μεγάλου δένδρου.

(Μπαίνουν περιχαρεϊς ΧΩΡΙΚΟΙ με αύγά πού χορεύουν και τραγουδοΰν γύρω άπό τόν έκστατικό έπισκέπτη).

Θεσπρουτρία, Θεσπρουτρία, ἄχ, μή τά νηρά τά κρύα
πῶχεις βρύα κι λειχῆνες πέστρουφες κι καρδιρίνες
Στήν οὐράια Θεσπρουτρία φδουντε οὐπουρουφδρα
καρπουφδρα, κωνουφδρα στῆς ζωῆς τήν ἀνηφδρα.

Ἔχειν εὐφουρα ἰδάφη πλούτουν εἰς τά ὑπιδάφη
πλούτουν εἰς τά ὑπιδάφη ποῦ ἀνυμνοῦν οἱ γηουγράφου
Σάν κι ἐσένα δέν εἶν' ἄλλη μέσ' στήν πλάση τῆ μιγάλη
Θέσπρου-Θέσπρου-Θεσπρουτρία ἄχ, μή τά νιρά τά κρύα.

ΣΕΡΑΟΚ ΧΟΛΜΣ: (Καθώς οἱ ΧΩΡΙΚΟΙ ἀπομακρύνονται καί τό ἄσμα τελειώνει)... Δέν
στάθηκε καθόλου δύσκολο γιά τό διάσημο ντέτεκτιβ νά χαθεῖ μέσ' στό
ἀνόνομο πλήθος τῶν ἀπλῶν καί συγκινητικῶν χωρικῶν... Κι ὕστερα ἀ-
πό μιὰ ἤσυχη νύχτα-ἰνιδγενίτο στό κεντρικό πανδοχεῖο "Τό ὠραῖον ὄ-
ρος Γκαούρ"... (ἀφήνει τῆ βαλίτσα του δεξιά καί προχωρεῖ πρὸς τό
κέντρο τῆς σκηνῆς καθώς ἐξηγεῖ παρακάτω)... Ὁ Σέρλου Χόλμς κατευ-
θύνθηκε τό ἄλλο πρωί πρὸς κάποιο γειτονικό κουρεῖο...

(Γιόνγκ. Μπαίνει ὁ Χαράλαμπος ΣΟΥΡΑΠᾶΣ μέ πολυδρόνα κουρεῖου ποῦ τοποθετεῖ στό
κέντρο ὅπου καί κάθεται ἀμέσως ὁ ΣΕΡΑΟΚ ΧΟΛΜΣ. Καθώς δένει τήν πετσέτα γύρω ἀπό
τό λαιμό τοῦ πελάτη ὁ κουρέας συστήνεται στό κοινό.)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Ἔτσι κάνει τήν ἐμφάνισή του καί ὁ κουρέας τῆς κοινότητος, Χαράλαμ-
πος Σουραπᾶς.

ΣΕΡΑΟΚ Χ. Πῶς εἶπατε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Σουραπᾶς. Χαράλαμπος Σουραπᾶς. Κύριε Χόλμς, τά σέβη μου.
(Ἀρχίζει τό ξύρισμα.)

ΣΕΡΑΟΚ Χ. : Ὡστε λοιπόν μέ καταλάβετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Γιά ἓνα λάτρη τῶν περιπετειῶν σας δέν εἶναι δά καί τόσο δύσκολο.

ΣΕΡΑΟΚ Χ. : Κύριε Σουραπᾶ, μέ κολακεύετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Μά τί λέτε τώρα, κύριε Χόλμς... Κι ἂν ἐπιτρέπετε, τί σᾶς φέρνει στήν
'ὠραία Θεσπρωτρία; (πονηρό χαμόγελο) Κάποια... μυστηριώδης ὑπόθεσις;

ΣΕΡΑΟΚ Χ. : Ὦ, μήν ἐξάπτεστε κύριε Σουραπᾶ, μήν ἐξάπτεστε. Τίποτα τό ἰδιαιτερο.
'Απλῶς μιὰ μικρή στάση, μιὰ σύντομη ἀνάπαυλα γιά ἓνα μόνο βράδυ.
Βλέπετε, δυστυχῶς, μέ μᾶς τοῦς ντέτεκτιβ, σπανίως ὑπάρχουν διακοπές.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Γιά ἓνα μόνο βράδυ; Μά τότε δέν θά προλάβετε νά δεῖτε τίποτα. Οὔτε
κἂν τό ἀξιοθέατον ὄρος Γκαούρ...

ΣΕΡΑΟΚ Χ. : Ναι, ναι, καταλαβαίνω, εἶναι τά καθήκοντα βλέπετε. Ἴσως μιὰ ἄλλη
φορά... (Προσέχει τό ἀρχοντικό τοῦ σκηνικοῦ)... Μά... δέ μοῦ λέτε...
ἐτοῦτο τό ὑπέροχο ἀρχοντικό ἀπέναντι ἀπό τό κουρεῖο σας τίνος εἶναι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Ὦ, αὐτό εἶναι τοῦ δημάρχου.

ΣΕΡΑΟΚ Χ. : Τοῦ δημάρχου;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Ναι, τοῦ Ζαχαρία Χηδύρογλου.

- ΣΕΡΑΦΚ Χ. : "Εγγαμος;
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Καί πατήρ δύο τέκνων, ένα αγοράκι κι ένα κοριτσάκι.
- ΣΕΡΑΦΚ Χ. : 'Η σύζυγός του;
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Κόρη τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ μας εὐεργέτου, Ξενοφώντος Ζαΐμη, γνωστή ἄλλιῶς καί ὡς Θυμιούλα ἢ Μαυρομάτα.
(Μέ τυμπανοκρουσία ἐμφανίζονται στό μπαλκόνι τοῦ ἀρχοντικοῦ ὁ ΖΑΧΑΡΙΑΣ καί ἡ ΘΥΜΙΟΥΛΑ βαστώντας δύο κοῦκλες, ἐκεῖνος κοριτσάκι κι ἐκεῖνη αγοράκι. Ἡ Θυμιούλα κρατάει ἐπιδεικτικά κι ἕνα αἵματοβαμένο μαχαίρι. Παίρνουν πόζα γιά φωτογράφιση. "Ένα φλάς.)
- ΣΕΡΑΦΚ Χ. : 'Από τίς φωτογραφίες φαίνονται εὐτυχεῖς.
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Γιατί νά μὴν εἶναι; 'Ανάγκη ἔχουν; "Όλα τὰ κτήματα τοῦ γερο-Ζαΐμη περάσανε στό Χηδύρογλου.
- ΣΕΡΑΦΚ Χ. : Μμμ καταλαβαίνω, θάστε μᾶλλον σοσιαλιστής.
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: "Ε... ὅσο νᾶναι, κύριε Χόλμς, ὅσο νᾶναι...
- ΣΕΡΑΦΚ Χ. : Καταλαβαίνω, καλέ μου ἄνθρωπε, καταλαβαίνω. "Όμως, ἐτοῦτο τό αἵματοβαμένο μαχαίρι πού βαστάει ἐπιδεικτικῶς ἡ κυρία... τί ἀκριβῶς συμβολίζει;
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: "Ω, βλέπετε, εἶναι παλιές οἱ φωτογραφίες, πρὸς εἰκοσαετία. Τότε πού εἶχε συμβεῖ καί κεῖνο τό ἱστορικό συμβάν γνωστό εἰς τό Πανελλήνιον ὡς "Ἐγκλημα τῆς Θεσπρωτίας". Οἶχατε ἴσως ἀκούσει, φαντάζομαί...
- ΣΕΡΑΦΚ Χ. : "Ἐγκλημα τῆς Θεσπρωτίας; Μμμ... πολὺ φοβοῦμαι πῶς μοῦ διαφεύγει. Θά μπορούσατε ἴσως νά μέ διαφωτίσετε ἐπ' αὐτοῦ;
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Μά φυσικά, φυσικά, κύριε Χόλμς. Νά σᾶς ἐξηγήσω τό ὅλον ἱστορικό... Δύο περίπου χρόνια μετά τό γάμο τῆς Θυμιούλας Ζαΐμη μέ τό Ζαχαρία Χηδύρογλου ἐπροσπάθησε κάποιος νά τήν βιάσει ὅποτε ἐκεῖνη τόν ἐμαχαίρωσε φιά νά σώσει, ὅπως κατέθεσεν ἡ ἴδια...
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ (Μιλᾷ ἀπό τῆ φωτογραφία): ... Τό ὄνομα τοῦ συζύγου μου καί τῶν παιδιῶν μου ἀπό τήν ἀτίμωση.
- ΣΕΡΑΦΚ Χ. : Τι μοῦ λέτε κύριε Σουραπά. Αὐτό καταντᾷ...
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Ἡ Θυμιούλα τελικῶς ἀθωώθηκε παμφηφεί ἀπό τό κακουργοδικεῖο Ἡγουμενίτσης... ('Αρχίζουν οἱ ζητωκραυγές)... καί ἡ καλή της φήμη, ξεπερνώντας τὰ ὄρια τοῦ νομοῦ Θεσπρωτίας, ξαπλώθηκε βαθμηδόν σέ κάθε πόλη καί χωριό τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Νά φανταστεῖτε: τήν μνημονεβουεστά 'Αναγνωστικά βιβλία... (Οἱ ζητωκραυγές δυναμώνουν)... Ἱστορικοί καί κοινωνιολόγοι ἔχουνε γράψει ἀφιερῶματα ὀλόκληρα γιά τήν ἥρωική της πράξη. Χιλιάδες λαοῦ συρρέουν ἐτησίως στό ἀρχοντικό τοῦ λαοπροβλήτου ζεύγους γιά νά γιορτάσουν τήν ἐθνική ἐπέτειο τῆς πανηγυρικῆς της ἀθώσεως... (Οἱ ζητωκραυγές σταματοῦν)... Τέλος, ἕνας μέγας μουσικοσυνθέτης τοῦ πολιτικοῦ καί εἰδικώτερα τοῦ λαϊκοῦ μας τρα-

γουνδιού συνέθεσε επί του θέματος ένα χαριτωμένο ταγκό.

(Ἡ ΘΥΜΙΟΥΛΑ βγαίνει ἀπ' τὴ φωτογραφία, τραγουδάει καὶ χορεύει μὲ τὸ μαχαίρι).

ΘΥΜΙΟΥΛΑ : Δέν ἦταν εὐκολο γιὰ μέ νά γίνω θρύλος
νά γίνω Ἴνδαλμα συζύγου καὶ μαμᾶς
μὰ ἦταν λίαν ἀφελῆς ὁ ἐρωτύλος
καὶ ἀνελέητ' ἡ ὀργή τῆς μαχαιριᾶς

Ἦμουν μιὰ ἄτολμος ἐπαρχιώτις νέα
διεκρινδμην μόνον στήν μαγειρικὴ
καὶ ὄλοι μου λέγαν: Τὴ λαζάνια σου ὠραῖα
καὶ πρώτης τάξεως παρφέ καὶ ραβανί.

Κατόπιν ἔλλαξ' ἡ τροπὴ τῆς ἱστορίας
καὶ ἔγινα ντίβα ἐπιπέδου διεθνούς
ἤμουν ὁ στόχος τῆς δημοσιογραφίας
καὶ εἶχα χιλιάδες θαυμαστῆς καὶ ὀπαδούς

Μὰ ὅλα τοῦτα δέν μου χάλασαν τὸ ἦθος
στό χαρακτήρα μου παρέμεινα ἀπλή
καὶ ἂν ἡ θυμιούλα ἢ Μαυρομάτα εἶναι μῦθος
γιὰ μένα ὑπάρχουν μόνο ἀγάπη καὶ τιμὴ.

(Ἡ ΘΥΜΙΟΥΛΑ καὶ ὁ ΖΑΧΑΡΙΑΣ φεύγουν μέσα σὲ θριαμβικὸ φινάλε).

ΣΕΡΑΟΚ Χ. :

(ἐπὶ κοινό, χωρὶς γὰ τὸν ἀκούει ὁ κουρέας)

Οἱ συγχρονιστικὲς κοινωνικὲς ἀλλαγὲς ποὺ προκάλεσαν ἡ ἀδῶωση
τῆς θεοηρωικῆς δοξολογίας κέντρισαν ἀμέσως τὴν προσοχὴ τοῦ νεοεὐρωπαϊκοῦ
κόσμου... "Ὅ ἀξίζε ὄντως νὰ μελετηθεῖ κατεῖς τὴν ὑπόθεσιν" εἶπε μέσα του
ἡ ἀπόρροη ἐκείνη ἐρευνητικῆς ποῦ διακρίνεται ὀχρῶς
τοὺς μεγάλους νεοεὐρωπαϊκοὺς τῆς ἱστορίας. Ἐτεῖ, λοιπὸν, εὐχαριστιώντας

τὸν κουρέα Σουραπά (σκουπίζεται) γιὰ τίς πολύτι-
μες πληροφορίες του (σηκνύεται) κατευθύνθηκε ἀμέσως πρὸς τὰ δικασ-
τικὰ ἀρχεῖα τοῦ κακουργοδικείου Ἡγουμενίτσης... (θερμὴ χειραφία)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ : Νά σᾶς ξαναβλέπουμε, κῦριε Χόλμς. Θά εἶμαι πάντα στή διάθεσή σας.

ΣΕΡΑΟΚ Χ. : Σουραπά, εἴστε καταπληκτικὸς. Ὅχι μόνον ὡς κουρέας ἀλλὰ καὶ ὡς ἄν-
θρωπος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ : Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τίς φιλοφρονήσεις σας. Καὶ μὴν ξεχνᾶτε... τὸν ἐ-
τήσιο χορδῶ

ΣΕΡΑΟΚ Χ. : Ἄ, ναι, βεβαίως, τὸν ἐτήσιο χορδῶ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ : Ἡ ἡμερομηνία εἶναι ἡ δωδεκάτη Μαΐου. Μὴν παραλείψετε, ἀγαπητέ Χόλ-
μς. Εἶμαι σίγουρος, πὼς ὁ Δήμαρχος καὶ ἡ κυρία Χηδύρογλου θά συγ-
κινήθουν ἀφάνταστα μὲ τὴν παρουσίαν σας.

ΣΕΡΑΟΚ Χ. : Πολύ καλά, σ'ας τὸ ὑπόσχομαι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ: Εἰς τὸ ἐπανιδεῖν, κύριε Χόλμς.

ΣΕΡΑΟΚ Χ.: Εἰς τὸ ἐπανιδεῖν, Χαράλαμπε Σουραπά.

(Μουσική μυστηρίου. Τὰ Δικαστικά Ἀρχεῖα Κακουργοδικείου Ἡγουμενί-
της μπροστά δεξιά. Τόμοι, φάκελλοι, ἐφημερίδες, καὶ ἀρχαῖοι πάπυ-
ροι. Πολυθρόνα, τραπέζι μετ' τηλεφώνου, στὸν τοῖχο ψηλά ὁ ὀφθαλμὸς
τῆς Δικαιοσύνης σὲ τριγωνικὸ κάδρο. Ὁ ΣΕΡΑΟΚ ΧΟΛΜΣ βυθισμένος στὶς
μελέτες του).

Μέρες καὶ νύχτες πέρασε σκυμμένος πάνω στὰ πρακτικὰ τῆς περιβόητης
δίκης ὁ Σέρλοκ Χόλμς. Τῆς δίκης τῆς δωδεκάτης Μαΐου 1959 ποὺ τελι-
κὰ ἀθώωνε τὴ Θυμιούλα Χηδέρου καὶ ὑπογράμμισε γιὰ πολλοστὴ φορὰ
τὴν ἀγνότητα τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἤθους... (Τέλος τῆς μουσικῆς μυστηρίου).
Τὸ πρῶτο γεγονός ποὺ σημείωσε κατάπληκτος ἦταν πᾶς κανένας μάρτυς
κατηγορίας δὲν προσῆλθε νὰ καταθέσει... ("Ἦχοι δικαστικοῦ ἀκροατηρί-
ου). Ἀντίθετα, ὅλοι ὑπεστήριξαν τὴ σεμνότητα τῆς Θυμιούλας, τὴν ἔν-
δοξο καταγωγὴ καὶ τὸν πρότερο παραδειγματικὸ συζυγικὸ καὶ μητρι-
κὸ της βίον. Ὁ σὺζυγὸς της Ζαχαρίας, ὁ ὁποῖος τὴν ἐσυνόδευσε εἰς
Ἡγουμενίτσαν κατὰ τὸ ὄδυνηρὸ ἐκεῖνο δεκαήμερο τῆς προφυλακιστέως
της πρὶν ἀπὸ τὴ δίκη ἠπέλη μετ' ἀπεργίαν πείνης ἐάν ἡ σύζυγος του δὲν
ἠθώωνετο ~~καταδικασθῆ~~ ἀπὸ τὸ δικαστήριον. (Σταματῶν οἱ ἦχοι τοῦ δικαστι-
κοῦ ἀκροατηρίου). Τέλος ἡ μητέρα της Θεοπίστη Ζαῖμη, σύζυγος τοῦ ἀ-
ποθανόντος μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου, περιεφέρτετο ἀναμαλλιασμένη καὶ
ἐν ἀφρώδῃ καταστάσει ἀνά τὰς ὁδοὺς τῆς Ἡγουμενίτης καθ' ὅλο τὸ ἀγ-
ῶδες δεκαήμερον ἐπιδεικνύουσα τὸ πατροπάρδοτο γαμήλιο σεντόνι ὅπου
ἀπεδεικνύετο ἀναμφιβόλως ἡ παρθενικὴ ἀθωότης τῆς κατηγορουμένης.

ΘΕΟΠΙΣΤΗ :

(Μπαίνει ἀπὸ πίσω ἀριστερὰ μετ' τὸ σεντόνι καὶ τσιρίζει προχωρώντας
διαγωνίως μέχρι νὰ φτάσει ἀριστερὰ καὶ λίγο μπροστά ἀπὸ τὸ κἀθισμα
τοῦ ΣΕΡΑΟΚ ΧΟΛΜΣ. Ταυτόχρονα ἐμφανίζεται ἀπὸ ἐμπρὸς δεξιά ὁ ΠΡΟΕΔ-
ΡΟΣ τοῦ Κακουργοδικείου)... Φέρτε μου τὸ πτώμα του γιὰ νὰ τοῦ ρίξω
βιτριόλι τοῦ παλιανθρώπου ποὺ προσπάθησε ν' ἀγγίξει τὸ λουλούδι μου,
τὰ μάτια μου, τὴν καρδούλα μου, τὸ φῶς μου. Τὸ τζιγέρι μου, τὴν φυ-
χὴ μου, τὸ εἶναι μου, τὸ σπλάχνου μου. Τὸ ἔντερό μου, τὸ στομάχι μου,
τὸν ἐσωφάγου μου, τὸ λάρυγγά μου, τὸ ἀναπνευστικὸ μου σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ :

Ἦσυχᾶστε, μαντὰμ Θεοπίστη, ἦσυχᾶστε.

(Ἡ σκηνὴ ποὺ ἀκολουθεῖ διαδραματίζεται μπροστά καὶ γύρω ἀπὸ τὸν
ΣΕΡΑΟΚ ΧΟΛΜΣ χωρὶς νὰ τὸν καλύπτει).

ΘΕΟΠΙΣΤΗ :

Τί νὰ ἦσυχᾶσω, κύριε Πρεδρε, ποὺ μᾶς ἔχει κατακλύσει ἡ ἀνθηκότης
καὶ ὁ ξενόφερτος τρόπος ζωῆς; Ἀπὸ μικρὸς φαινότανε τί κἀθάρμα ἐπρ-
όκειτο νὰ γίνῃ ὁ δικαίως φονευθεὶς Μάνθος Κάλφας.

- ΠΡΟΕΔΡΟΣ :** Γνωρίζατε λοιπόν καλά τὸ παρελθόν τοῦ φονευθέντος;
- ΘΕΟΠΙΣΤΗ :** Βεβαίως τὸ ἐγνώριζα. Ἦμην τότε δημοδιδασκάλισσα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος... Καί σᾶς ἐρωτῶ: Ποῖος εἰσήγαγε τὸ κάπνισμα τοῦ σιγαρέττου μεταξύ τῶν συμμαθητῶν του; Ὁ Μάνθος Κάλφας; Ποῖος ἰχνογράφη μύστακα ἐπὶ τοῦ εἴσεβουῦς προσώπου τῆς Μπουμπουλίνας ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Συγχρόνου Ἑλληνικῆς Ἱστορίας; Ὁ Μάνθος Κάλφας; Ποῖος ἠγνδὲι παντελῶς τὰς καταλήξεις τῶν τριτοκλίτων οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων; Καί πάλιν ὁ Μάνθος Κάλφας; Ποῖος τέλος ἀντεστάθη κατὰ τῆς εὐγενοῦς πρωτοβουλίας τοῦ Ἐκπολιτιστικοῦ Συνδέσμου Μαθητῶν Ἁγίου Νεκταρίου διὰ τὸ κλεισιμο τῶν ὑπόπτων μᾶρ τῆς περιοχῆς; Μαντέψατε σωστά, κύριε Πρόεδρε ἦτο καί πάλιν ὁ Μάνθος Κάλφας;
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ :** Καί αἱ ἐξαετεῖς σπουδαί του εἰς Κίεβον; Οὐδόλως ἐπειθάρχησαν τὸν ἡμιβάρβαρον πρωτογονισμόν του;
- ΘΕΟΠΙΣΤΗ :** Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, κύριε Πρόεδρε, οὐδέποτε ἐπικοινωνήσῃ με τοὺς γονεῖς του. Οὐτ' ἓνα γράμμα, οὔτε μιὰ καρτούλα, οὔτε τὸ παραμικρὸ σημεῖον ζωῆς. Φανταστεῖτε τὸν βαθμὸ τῆς ἀχαριστίας του! Οἱ καημένοι ἀπέθαναν ἀπὸ τὸν μεγάλο τοῦ καημοῦ. Καί ὅταν τελικῶς ἐδέξῃ νὰ ἐπιστρέφῃ ὁ προκομμένος καί τοὺς εὖρε νεκροὺς οὐδόλως ἐδρήνησεν. Καί μάλιστα, τέσσαρας ἀκριβῶς μῆνας μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἀπεπειράθη βιασμόν ἐντίμου μητρὸς καί συζύγου... (Ὀχλοβοή ὅπου ἀκούγονται: "Θάνατος στοὺς βιαστάς", "Τὸ πῶμα στὸ ἐδώλιο", "Τῆ Ρωμισούνη μὴν τὴν κλαῖς" καί ἄλλα παρεμφερῆ. Βγαίνουν ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ καί ἡ μαντᾶμ ΘΕΟΠΙΣΤΗ).
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. :** Ὅπως ἦταν φυσικὸν, ὁ Σέρλοκ Χόλμς εἶχε ἀρχίσει νὰ φιλοβαριέται τὸ μελοδραματικὸ ὕφος τῆς ὅλης ἀυτῆς ὑποθέσεως... Λοιπόν, ὑπῆρχε σίγουρα κάποιος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ἀπέφευγα ἐπὶ τόσα ἔτη τὰ οἰκογενειακά δράματα... Στεροῦνται γρίφων, μυστηρίου καί πρωτοτυπίας... Πρὶν κλείσω πάντως τὴν ὑπόθεσιν θὰ ἦταν ἐπαγγελματικὸν μου καθήκον νὰ ἐρευνήσω ἐν ὀλίγοις καί τὴν ζωὴν τοῦ Μάνθου εἰς Κίεβον. Οἱ πληροφορίες ποὺ ἀπεκόμισα τηλεφωνικῶς ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴ Ἀσφαλείας Κιέβου Γκρεγκὸρ Ηλιέφσκι ἦσαν ὄντως ἀκριβοπληρωμένες, ἀλλὰ προσέθεταν μιὰ καινούργια διάστασιν στὸ ἔγκλημα τῆς Θεσπρωτίας. (Τὸ τριγωνικὸν κᾶδρο μετὰ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς Δικαιοσύνης ἀνοίγει σὺν παραθυρᾶν γιὰ νὰ ἐμφανιστεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ ΓΚΡΕΓΚΟΡ ΗΛΙΕΦΣΚΙ μετὰ τὸν ἠλφονο)
- ΓΚΡΕΓΚΟΡ Η. :** Μάνθος Κάλφας εἶπατε, Σέρ; (Συμβουλευέται ἓνα μικρὸ τεφτέρι) Μάνθος Κάλφας... Μάνθος Κάλφας... ΜΑΝΘΟΣ ΚΑΛΦΑΣ: Ἐνετοπίσθη;
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. :** Σᾶς ἀκούω συνταγματάρχα.
- ΓΚΡΕΓΚΟΡ Η. :** Ἑλλην ζιγκολὸ θηλυπρεπῶν διανοουμένων εἰς Κίεβον.
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. :** Σοβαρολογεῖτε;

- ΓΚΡΕΓΚΟΡ Η: 'Απολύτως. Αί πηγές μας ήσαν, είναι και θα παραμείνουν έπιστημονικώς αντικειμενικά από ιστορικής και οικονομικοπολιτικής βάσεως και έποικοδομήματος.
- ΣΕΡΑΟΚ Χ.: Λαμπρά. Προχωρείστε.
- ΓΚΡΕΓΚΟΡ Η: 'Ο Κάλφας ένεφανίσθη εις Κίεβον τό 1953 εις ηλικίαν δεκαέξι έτών άναζητών πολιτικόν άσυλον. Προσελήφθη πάραυτα εις φάμπρικα τοποθετών πρίζας εις έπιτραπέζια λαμπάτερ. 'Εν έτος άργότερον κατηγορήθη ότι δημιουργούσε σαμποτάζ εις τάς έν λόγω πρίζας άποκρύπτων μιζέλια και άλλα μικροαντικείμενα έντός αυτών ούτως δημιουργών βραχυκυκλώματα και έκρήξεις.
- ΣΕΡΑΟΚ Χ.: Και συνελήφθη;
- ΓΚΡΕΓΚΟΡ Η: Δυστυχώς διέφυγεν. 'Αλλά τελικώς άνεκαλύφθη υπό τών συντρόφων ντετέκτιβ Μαστράποβιτς και Καρλώφ ότι: επί πενταετίαν κατόπιν ό Κάλφας έζη παρασιτικώς, συντηρούμενος υπό διαφόρων θηλυπρεπών όμοφυλοφίλων διανοουμένων, τών όποίων τό δίκτυον άπεκαλύφα και έκάταξα προσωπικώς, πλήν όμως ό ίδιος διέφυγε, προφανώς δι' 'Ελλάδα.
- ΣΕΡΑΟΚ Χ.: 'Εκ τών προσωπιών αντικειμένων του δράστου τί διεσώθη;
- ΓΚΡΕΓΚΟΡ Η: Ούδέν έκτός τριών 'Ελληνικών έπιστολών από συγγενικά του πρόσωπα, ύποθέτω.
- ΣΕΡΑΟΚ Χ.: Λαμπρά. Θα άναμείνω τάς έπιστολάς εις "Άγιον Νεκτάριον Θεσπρωτίας. Παρακαλώ ταχυδρομήσατε πάραυτα.
- ΓΚΡΕΓΚΟΡ Η: Μείνετε ήσυχος, ντέτεκτιβ Χόλμς. Μείνετε ήσυχος.
- ΣΕΡΑΟΚ Χ.: Και σχετικώς μέ τά... όνόματα τών διανοουμένων που άναφέρατε;
- ΓΚΡΕΓΚΟΡ Η: ('Η φωνή του γίνεται προς στιγμήν ανθρώπινη και συγκεκριμένα φοβισμένη) "Α... φοβούμαι πώς ζητάτε πολλά... Πρόκειται για άκρωσ άπόρητο μυστικό τών άνωτάτων Σοβιέτ. ('Η φωνή του ξαναγίνεται μηχανική) ...θα μπορούσα νά άναφέρω μόνο τό όνομα του ποιητου Βασίλι Μολίν επί του όποίου άνευρέθησαν και αι τρεΐς 'Ελληνικάς έπιστολάς προς τον Κάλφα. 'Αλλά ό 'Ελλην δράστης έξηφανίσθη εκ τής οικίας του ποιητου άποκλέφας μάλιστα και δύο Σοβιετικούς πολυελαίους όλίγα μόλις δευτερόλεπτα πρό τής άστυνομικής έπεμβάσεως.
- ΣΕΡΑΟΚ Χ.: Τό όνομα του ποιητου πώς τό είπατε;
- ΓΚΡΕΓΚΟΡ Η: Μολίν. Βασίλι Μολίν. 'Οπως άπεκαλύφθη εις τό 35ο Λαϊκό Ψυχιατρείο Κιέβου όπου μετεφέρθη προς θεραπεία, ό Μολίν ήτο άρχικώς λεσβία όνόματι Ρόζα Μπουγκνάνωφ, ή όποια, άλλαξασα τό φύλον της εις άνδρικόν, είχε, κατόπιν ώρίμου σκέψεως, μετατραπεΐ εις θηλυπρεπή όμοφυλόφιλον, και μάλιστα τραβεστί.

(Μέ τὸ ταξίδι τοῦ ζεμπέικου ποὺ ἀκούγεται ἐξαφανίζεται τὸ πρόσωπο τοῦ ΠΑΙΨΦΕΚΙ δίνοντας τὴ θέση του στὸν Ὀφθαλμὸ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐπὶ ἐμπρός-δεξιὰ μπαίνει τρικλίζοντας ὁ μέθυσος ΜΑΝΘΟΣ ΚΑΛΦΑΣ, τραγουδάει καὶ χορεύει τὸ κάτωθι ζεμπέικο.)

ΦΩΝΗ

Ἔλα Μάνθο!

ΜΑΝΘΟΣ Κ. : Εἴμ' ἕνας ἄντρας καὶ μετρῶ, γι' αὐτὸ καὶ τοὺς τὰ παίρνω
τὴν θεσπρωτῖα δὲν ξεχνῶ, μὰ ἐδῶ τὰ καταφέρνω.

Εἰς τοῦ Κιέβου τὰ στενά μὲ ξέρουν ὅλοι ἐμένα
καὶ ἐμπρός στα ῥώσικα τεκνά εἶμαι τὸ νοῦμερο ἕνα.

ΦΩΝΗ

Ἔλα ὅπως εἶσαι.

ΜΑΝΘΟΣ

Σούζα τοὺς ἔχω στέκονται καθὼς φτύνω πλαγίως (φτύνει)
καὶ ὅσοι μοῦ ἀντιστέκονται, τοὺς χαρᾶκῶν ἀγρίως. (βγαίνει ἐμπρός-ἀριστερά).

ΣΕΡΛΟΚ Χ.

(Σηκῶνεται καὶ βαδίζει μιλώντας) Ὁ Χόλμς ξανακοίταξε μὲ προσοχὴ
τρεῖς πληροφορίες του. Ὁ περίφημος δρᾶστης θὰ μπορούσε κάλλιστα νὰ
περιγραφεῖ σὰν μυθικὸς Ἑλλήν ἐπιβήτωρ τοῦ εἴδους ποὺ γοητεύει καὶ
ταυτοχρόνως ἐξαγριώνει περιπαθῶς τὴν παγκόσμιον κοινὴ γνώμη... Καὶ
ὅμως, τί ἄδοξον τέλος τοῦ ἐπεφυλάσσετο εἰς θεσπρωτῖαν... ἀναλογίστη-
κε κοιτάζοντας τὸν ταπεινὸ καὶ παραμελημένον τάφο του στὸ κοινοτικὸ
νεκροταφεῖο Ἁγίου Νεκταρίου... (Ἐπὶ κεντρο-ἀριστερά βγαίνει
τὸ νεκροταφεῖο. Ὁ ΣΕΡΛΟΚ διαβάσει σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς τάφους) Μάνθος
Κάλφας... ἐτῶν 22... ἀπεβίωσεν τὴν 2αν Μαΐου 1959.

(Μυστηριώδης ἄνεμος. Ἐπὶ τὸ διπλανὸ τάφο ἀνασηκῶνεται ἡ ΖΗΝΟΒΙΑ
ΣΟΥΡΑΠΑ, μὲ μπαστούνι)

ΖΗΝΟΒΙΑ

(Στὸ κοινὸ) Στὸ σημεῖο αὐτὸ παρεμβαίνει τὸ φάντασμα τῆς Ζηνοβίας
Σουραπά, μητέρας τοῦ σοσιαλιστοῦ κουρέα Χαραλάμπους.

ΣΕΡΛΟΚ Χ.

Ἡ μεταφυσικὴ, μαντάμ, δὲν ἦτο ποτὲ τῆς ἀρρεσκείας μου!

ΖΗΝΟΒΙΑ

Ἄγαπητὲ ντετέκτιβ, ἐπιτρέφατέ μου νὰ παρατηρήσω ὅτι, ἀπὸ μεταφυσι-
κῆς ἀπόψεως, ἡ ἱστορία μὲ τὴν ὁποία διαλέξατε ν' ἀσχοληθεῖτε καταντ-
θεὶ κομματάκι μπανάλ.

ΣΕΡΛΟΚ Χ.

Βρίσκετε;

ΖΗΝΟΒΙΑ

Ἄναμφισβήτητα. ἕνας ντετέκτιβ τῆς ἰδικῆς σας ὑπολήψεως θὰ 'ταν
ἀνόητο ν' ἀσχολεῖται μὲ ἐπαρχιακὰ μελοδράματα τῆς θεσπρωτίας!

ΣΕΡΛΟΚ Χ.

Θὰ μὲ συμβουλευάτε, λοιπόν, νὰ τὴν ἐγκαταλείψω;

ΖΗΝΟΒΙΑ

Ἄ, μπά, μὴν τὸ λέτε. Τουναντίον. Πίσω ἀπὸ κάθε μελοδράμα κρύβεται
μιὰ τραγωδία, Σέρλοκ Χόλμς. Καθὼς ἐπίσης καὶ πίσω ἀπὸ κάθε τραγωδία
μιὰ κωμῶδία, πίσω ἀπὸ κάθε κωμῶδία μιὰ ραψῶδία, καὶ λοιπά, καὶ λοι-
πά, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς...

- ΣΕΡΑΦΟΚ Χ. Μιλᾶτε τόσο φιλοσοφημένα, μαντάμ. Σᾶς συγχαίρω ἄνευ οὐδεμίας ἐπιφυλάξεως. Καί... ἔν ἐπιτρέπετε... τὸ ἐπάγγελμά σας ἐν ζωῇ;
- ΖΗΝΟΒΙΑ Πλύστρα στὸ ἀρχοντικὸ τῶν Ζαΐμηδων καί ἔμπιστος μᾶμη τῆς λαοπροβλήτου Θυμιούλας.
- ΣΕΡΑΦΟΚ Χ. Δέν ἐπρόσεξα τὸ ὄνομά σας εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς περιβοήτου δίκης.
- ΖΗΝΟΒΙΑ (Ἐνοχλημένη, χτυπᾷ τὸ μαστούνι) Οὐτε ἂν προσέξατε τὴν ἡμερομηνία θανάτου ἐπὶ τοῦ τάφου μου, ὁ ὁποῖος, σημειωτέον, βρίσκεται (τὸν δείχνει) δίπλα ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Μάνθου Κάλφας.
- ΣΕΡΑΦΟΚ Χ. (πού τώρα προσέχει) Ζηνοβία Σουραπᾶ... ἀπεβίωσεν ἐν Ἀγίῳ Νεκταρίῳ τὴν 7ην Μαΐου 1959... Ἐπιτέλους! Μιά διαβολικὴ σύμπτωσης! ὁ Κάλφας ἀπεβίωσεν τὴν 2αν τοῦ ἰδίου μηνός!
- ΖΗΝΟΒΙΑ Καί ἡ δίκη ἐγένετο τὴν 12ην!
- ΣΕΡΑΦΟΚ Χ. Πέντε ἡμέρας κατόπιν τοῦ ἰδικοῦ σας θανάτου!
- ΖΗΝΟΒΙΑ Ἄκριβῶς.
- ΣΕΡΑΦΟΚ Χ. Μαντάμ, σᾶς συγχαίρω, ἔχετε ἐξαιρετικὸ γούστο στὰ θρίλλερ.
- ΖΗΝΟΒΙΑ Ἄν καί πλύστρα κῦριε Χόλμς, ἂν καί πλύστρα... (Μυστηριώδης ἄνεμος. Ἡ ΖΗΝΟΒΙΑ καί τὸ νεκροταφεῖο ἐξαφανίζονται).
- ΣΕΡΑΦΟΚ Χ. (Κόβοντας βόλτες) Τὸ φάντασμα τῆς Ζηνοβίας Σουραπᾶ ἔρριχνε ἕνα πραγματικὰ καινούργιο φῶς στὴν ὑπόθεση τοῦ ἐγκλήματος, πού ἄρχισε τώρα νὰ παίρνει μιὰ μυστηριώδη διάσταση... Μεθᾶνδρ ἡ ὑπερήλιξ γραφα εἶχεν ἀποβιώσει ἐκ θανάτου φυσικοῦ (σηκῶνει ἐφημερίδα) Ὁ τύπος τῶν ἡμερῶν ἀνεφέρετο εἰς ὀξεῖαν τροφικὴν δηλητηρίασιν. (ἀφήνει ἐφημερίδα) Ἄλλὰ βεβαίως κάθε θάνατος προσώπου στενωῶς προσκειμένου στὸ δολοφόνου, καί μάλιστα ὀλίγες μέρες πρὸ τῆς δίκης, εἶναι ἕνας θάνατος ὑποπτος... Ὁ Σέρλοκ Χόλμς, πιθανολογώντας τὴ δολοφονία τῆς Σουραπᾶ ἀνέτρεξε στὸ μακρυνὸ παρελθόν... (Μουσικὴ μυστηρίου) Τὴν ἡμέρα τῆς πιθανῆς δολοφονίας τῆς Ζηνοβίας, ἡ μὲν Θυμιούλα ἦτο προφυλακισμένη εἰς Ἡγουμενίτσαν, ὁ δὲ σύζυγός της Ζαχαρίας ἦτο παρὰ τὸ πλευρὸν της ἀπειλῶν μάλιστα καί ἀπεργίαν πείνης... Ἐπίσης ἐν Ἡγουμενίτση περιεφέρετο ἐπιδεικνύουσα τὸ τρίμο σεντόνι ἢ ἀλλαλάζουσα μητέρα της Θεοπίστη... Ὁ Μάνθος Κάλφας ἦτο ἤδη νεκρὸς καί ἐνταφιασθεὶς... Ἄρα ΜΟΝΟΝ ὁ υἱὸς της Χαράλαμπος διέμενε εἰς Ἅγιον Νεκτᾶριον... Συνεπῶς, ΕΑΝ ἡ ὑπερήλιξ πλύστρα εἶχεν ΟΝΤΩΣ δολοφονηθεῖ, ὁ δολοφόνος ἦτανε σίγουρα ὁ γιός της Χαράλαμπος Σουραπᾶς... Ἄλλὰ ΓΙΑΤΙ;... ΓΙΑΤΙ τὸν ἐνοχλοῦσε προφανῶς κάποιο περιεργὸ ΜΥΣΤΙΚΟ πού ἤξερε ἢ ἄτυχῃ Ζηνοβία, ἕνα μυστικὸ πού ἀπειλοῦσε τὴν κατὰθεσή του στὸ δικαστήριον... (Ἦχοι ἀκροατηρίου. Ἀπὸ ἐμπρός-δεξιὰ μπαίνει ὁ ΗΡΩΔΑΙΟΣ καί χτυπᾷ τὸ κουδούνι)
- ΗΡΩΔΑΙΟΣ Νά προσέλθει ὁ μάρτυς Χαράλαμπος Σουραπᾶς!

(Μπαίνει ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ από εμπρός-αριστερά. Φοράει πένθος και βαστάει κάδρο με γυναικεία έθνικη ένδυμασία και ένα πλαστικό άλογάκι).

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ : Η εξαγάνισις τής κατηγορουμένης, κύριε Πρόεδρε, έπεσημάνθη τ'ό απόγευμα τής πρώτης Μαΐου. 'Η όλιγώροσ άπουσία της άπεδόθη κατ' άρχάς εις περίπατον πρὸς συλλογήν άνθών παρά τοίς άγροίς, αλλά τών ώρῶν παρελθουσῶν, ο Δήμαρχος άνησύχησεν. Είς έκ τών έθελοντῶν οίτινες άνέλαβον έξουχιστικήν έρευναν από τήν νύκτα τής Πρωτομαγιάς ήμην και έγώ, όπου άνεκάλυφα έντρομος, έξωθεν σπηλαίου του γειτονικού ὄρους Γκαούρ τά κάτωθι τεκμήρια: τήν έθνικήν ένδυμασίαν τής κατηγορουμένης και τὸ ζῶον του Κάλφα (τά άνασηκάνει) Γνωρίζων εις ποίους άνήκεν εκαστον, υπεφάσθην τόν βιασμόν. Καί περί τοιαύτης άποπειρας έπρόκειτο, ὡς άπεδείχθη έν συνεχεία. Κατ' άρχάς έσκέφθην νά εισέλθω έντὸς του σπηλαίου ένα συλλάβω τόν άπεχθῆ κακοῦργον. Πλήν ὁμως ήξευρον πόσον εὔσωμος και ισχυρώτερος έμοῦ ήτο τοῦτος. Καί έπροτίμησα νά σπεύσω εις "Άγιον Νεκτάριον όπου και είδοποίησα τούς χωρικούς περί τῶν συμβάντων.

('Οχλοβοή)

ΣΕΡΑΦΟΚ Χ. (διαβάζει στην έφημερίδα ένῶ τά ἴδια θά διαδραματίζονται και στη σκηνή) Οί έξαλλοι χωρικοί συνωστίζονται κάτω άπ' τὸ μπαλκόνι του Δημάρχου, κι εκείνος, ὡχρός αλλά άξιοπρεπής, δίνει τὸ σύνθημα τής εκκινήσεως.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ (Ένας πυροβολισμός. 'Ο ΖΑΧΑΡΙΑΣ, ^{-δίακο} ^{και μαρτ} ^{με άρδονες} ^{Τριγωνίες} ^{Από τὸ μπαλκόνι} κατεβαίνει στη σκηνή και ή πομπή κάνει έναν κύκλο για νά φύγει στο τέλος από πίσω-δεξιά)

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Ούμπρός μουρέ λιεβέντι μου, ούμπρός μουρέ πιδιά μου. Ούμπρός για νά γλιτώσομεν τή δόλια πέρδικά μου.

'Ιθδλωσεν ή σιέφισ μου κι ηθύς καβαλικεύω
άπέν στοῦ ὄρους του Γκαούρ Ικδίκησιν γυρεύω

Μ' αὔτά τά χέρια μου τά δυό τούν Μάνθου νά ξεκάνω
και τήν τιμήν μου άμόλυντον, χαλάλι μ' ἄς πιθάνω.

(Ποδοβολητό άλδγων, γαυγίσματα σκυλιών και έπική μουσική γουέστερν καθώς φεύγουν).

ΣΕΡΑΟΚ Χ.

"Έτσι λοιπόν, ό Μάνθος Κάλφας, τέσσερις μόλις μήνες μετά την έπιστροφή του από τό Κίεβο άπεπειράθη τόν βιασμό τής Θυμιούλας Χηδέρουλου...

ΜΑΝΘΟΣ

(Μπαίνει από έμπρός-δεξιά μέ ένδυμαστια γεωργού, όρεπάνι και μαχαίρι στό ζωνάρι του)... Στην άρχή άμα επέστρεφα, νά πούμε, έκανα τό μεροκαματιάρη στα χωράφια του Ζαχαρία. Μέ προσέλαβε, νά πούμε, λόγω παλαιάς φιλίας, νά πούμε. Είχα ξεκινήσει μιá καινούργια και τίμια ζωή, που λέει ό λόγος. Τό άροτράκι μου, τά βόδια μου, ώραφα ιστορία, νά πούμε. Πρωί-πρωί, στή χαρ αυγή ό ήλιος άνατέλλει κι ό γεωργός στή στράτα του εύχαριστεϊ τόν πλάστη, νά πούμε. Διότι είπα στον έαυτό μου: "Μανθάρα, καλά είσ'έδω που κάθεσαι... ΠΟΥ νά σε πιάσει ή άσφαιλεια Κιέβου, νά πούμε." Διότι ό συνταγματάρχης Ηλιέφσκι ΙΔΕΑΝ δέν έχει που βρίσκεσαι, ό μόνος που ξέρει τή διεύθυνσή σου έν 'Ελλάδι είναι ό Βασίλι Μολίν, νά πούμε, ό όποιος έντάξει καθότι πλέον έσώκλειστος σέ ψυχιατρείο και έτσι, νά πούμε. "Όσο για τούς δύο Σοβιετικούς πολυελαφους... θά τούς χαρίσω στο Ζαχαρία εις ένδειξιν έμπιστοσύνης, νά πούμε. "Ε, Δήμαρχος είναι... μπορεί νά μάς ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ καμιά μέρα, που λέει ό λόγος. Και... BY THE WAY... ή Θυμιούλα πολύ μουνάκι."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΘΥΜΙΟΥΛΑ

("Ηχοι άκροατηρίου, έμφανίζεται ό ΠΡΟΕΔΡΟΣ και χτυπάει τό κουδούνι).

Νά άπολογηθεϊ ή κατηγορουμένη Θυμιούλα Χηδέρουλου.

(Μπαίνει από πίσω-άριστερά)... 'Ανήμερα τής Πρωτομαγιās είχα ξεκινήσει για τό πηγάδι τής 'Αγίας Βαρβάρας τής Γουπετούσης, κύριε Μρεδρε. 'Ο σύζυγός μου ήτο άπησχολημένος μέ καταστολήν παρανόμου διαδηλώσεως. Καθ'όδόν είχα τό περιεργο συναίσθημα ότι κάποιος μέ παρηκολούθη έξ άποστάσεως, πλην όμως δέν έδωσα ιδιαιτέραν σημασίαν. "Όταν τελικώς έγύρισα νά κοιτάξω άντελήφθην έφιππον τόν Μάνθο Κάλφα. 'Εφαινετο έχων περιέργους διαθέσεις. "Τί θέλετε;" του λέγω προσπαθούσα νά άποκρύψω τήν ταραχήν μου...

(Κατά τήν άναπαράσταση που ακολουθεϊ ό ΜΑΝΘΟΣ, δραματικός, μιλάει προς τή ΘΥΜΙΟΥΛΑ άγνωώντας τήν ύπαρξη του δικαστηρίου" ένω ή ΘΥΜΙΟΥΛΑ, άφηγηματική, μιλάει βασικά προς τό δικαστήριον)

ΜΑΝΘΟΣ
ΘΥΜΙΟΥΛΑ
ΜΑΝΘΟΣ

Γειά σου, ρέ Θυμιούλα Μαυρομάτα μέ τό ώραϊο τό τέτοιο.

"Όπως καταλαβαίνετε, επήγα νά τό βάλω στα πόδια.

(τήν πιάνει)... Κάτσε ντέ. Ποϋ πās; Ούτε ένα "εύχαριστώ" δέ θά μου πεις για τούς δύο Σοβιετικούς πολυελαφους;

ΘΥΜΙΟΥΛΑ

Σās έχω πει "εύχαριστώ" και μάλιστα πολλάκις.

- ΜΑΝΘΟΣ Ναί, ἀλλά ἐγὼ τὸ θέλω ἐμπράκτως.
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ "Ἄν δέν μ' ἀφήσετε νά φύγω, θά καλέσω τήν ἀστυνομία.
- ΜΑΝΘΟΣ Εἶναι ὅλοι ἀπασχολημένοι μέ τήν καταστολήν τῆς παρανόμου διαδηλώσεως, νά ποῦμε.
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ "Ζαχαρία;" πῆγα νά φωνάξω ἀλλά ὁ κακούργος, ἀπειλώντας μέ τὸ μαχαίρι του μέ ἐφίμωσε, καί δένοντάς με πισώπλατα μέ ἀπήγαγεν ἐπί τοῦ ἵππου καί μέ μετέφερε εἰς ἀπόμερον σπήλαιον τοῦ ὄρους Γκαούρ.
- ΜΑΝΘΟΣ 'Ἐδῶ θά σ' ἔχω, γυμνή, νηστικιά καί δεμένη, μέχρι νά μοῦ τὸ ζητήσεις ἢ ἴδια νά σέ ξεσκίσω.
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ Οὐδέποτε θά ἀπατήσω τόν σύζυγον καί τά τέκνα; (Χειροκροτήματα στό ἀκροατήριον)
- ΜΑΝΘΟΣ Μωρέ ὅλα θά τά κάνεις ἐσὺ. Τό πᾶν εἶναι ἡ θέληση, νά ποῦμε. "Ἄμα ὑπάρχει θέλησις... Οἶα γίνονται. (ἐνοχλημένο τὸ ἀκροατήριον)
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ Καί λέγοντάς τα αὐτά κἀθίσε ἀπέναντί μου καί ἤρχισε νά ὑβρεολογεῖ πίνων ἀφειδῶς βότνια. (Παντομίμα). "Ὅπως ὅλοι ἤξεύρουν, ὁ κακούργος εἶχεν ἀποκτήσει τὸ εἰδεχθῆς αὐτό συνήθειον εἰς Κίεβον. "Ἐπινε λοιπόν ὅλη νύχτα, ἐμέθα καί ὑβρεολογῆ καί ὅταν πλέον ἐμέθυσε εἰς σημεῖον παραληρήματος, ἔμεινε ἀναίσθητος ἐπί τοῦ δαπέδου. Τότε, μέ κίνδυνον τῆς ζωῆς μου ἐσύρθη πρὸς αὐτόν καί ἀπέσπασα τήν μάχαιραν του ἐκ τῆς θήκης. "Ἔρες ὀλόκληρες ἠγωνιζόμεν νά ἀποιδῶ τὰ σχοινία πού μέ ἐκράτουν δεμένη, χωρίς νά κάμω θόρυβον καί τόν ξυπνήσω. "Ὅταν τελικῶς τὸ κατάφερα ὁ Κάλφας ἤρχισε νά ἀνακτᾷ τὰς αἰσθήσεις του. Καί πρὶν προλάβω νά δραπετεύσω, μοῦ λέγει...
- ΜΑΝΘΟΣ Καριόλα; Μέ ποιόν νόμισες ὅτι παίζεις, μωρή; Φέρ' το 'δῶ τὸ μαχαίρι;
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ (ψυχρὴ ἀναπαράσταση ἀνάλογη μέ τόν τόνο τῆς φωνῆς τῆς) Ἰάρ' το τὸ μαχαίρι σου καλιάνθρωπε, τοῦ λέγω, καί τοῦ τὸ ἐμπήζω ἐντός τοῦ στομάχου. ('Ὁ Μάνθος πέφτει πολὺ δραματικῶς) "Ἦτο ἄρτι ἀφυπνισθεὶς καί δέν ἦτο ἱκανὸς νά ἀντισταθεῖ καταλλήλως. "Ἐντός ὀλίγων λεπτῶν ὁ Μάνθος Κάλφας ἀπεβίωσεν. (ζητωκραυγὴς στό ἀκροατήριον, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου ἢ θυμιοῦλα σταματᾷ τῆς ζητωκραυγῆς, μέ μιᾶ χειρονομία, τῶρα γίνεται σοβαρῆ) Βγαίνουσα ἐκ τὸ σπήλαιον ἀναλογιζόμεν μέ τρόμον τήν πράξιν μου, ὅπου ξαφνικῶς (χυμῶδης νοσταλγία καί ἔκστασις) ἤκουσα τὰς φωνὰς τοῦ ἀνδρός μου καί τῶν χωρικῶν πού ἐπλησίαζον... (πετεινοὶ καί πουλάκια)... 'Ὁ ἥλιος ροδόχρους ἤρχιζε νά ἀνατέλει εἰς τόν ὄρίζοντα. Οἱ πετεινοὶ καλοσῶριζαν τήν καινούργια μέρα... (καμπάνα)... Κι ὁ μακρυνὸς χτύπος μιᾶς καμπάνας ὀλοκλήρῳνε τὸ αἶσιον τέλος...

(Από πίσω-δεξιά μπαίνουν ο ΖΑΧΑΡΙΑΣ και οι ΧΩΡΙΚΟΙ τραγουδώντας
θα κάνουν έναν κύκλο στη σκηνή και θα βγούνε από πίσω-αριστερά,
παίρνοντας φυσικά μαζί τους και τη ΘΥΜΙΟΥΛΑ ενώ το πτώμα του ΜΑΝΘΟΥ
θα παραμείνει στη σκηνή πολύ μπροστά-δεξιά)

**ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΚΑΙ
ΧΩΡΙΚΟΙ**

Τί χαρά που 'νι κι τούτη, πώς τούν φάγαμι τούν πούστη
τά πουλάκια κεληδοῦσαν, κι ὄλοι οί χουριανοί γλιντοῦσαν.

'Η πιστότης θριαμβεύει κι τοῦ ζεύγους μας χουρεύει
Ζαχαρίας κι ἡ θυμιούλα τ' , οὐ ἀητός κι ἡ περδικούλα τ'.

(Καθώς βγαίνουν, ὁ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ χειροκροτεῖ. Τρεῖς χτύποι στην
πόρτα τῶν Ἀρχεῶν)

ΦΩΝΗ

Κύριε Χόλμς! Κύριε Χόλμς! (Τρεῖς χτύποι) Κύριε Χόλμς!

ΣΕΡΛΟΚ Χ.

Ἔνα λεπτό, ἕνα λεπτό παρακαλῶ. (Πλησιάζει)

ΦΩΝΗ

(καὶ ἕνα χέρι που τοῦ δίνει τρεῖς ἐπιστολές) Αἱ τρεῖς ἐπιστολαί
πρὸς Μάνθο Κάλφαν εἰς Κίεβον. (Γκόνγκ)

ΣΕΡΛΟΚ Χ.

(Προχωρεῖ μὲ χαμόγελο κατανόησης πρὸς τὸ κέντρο τῆς σκηνῆς)... Ὁ
διάσημος ντεντέκτιβ ὑπέθετε κατ'ἀρχὴν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ δακρύβρεχτ-
ες ἐπιστολές τῶν ἀπαρηγόρητων γονέων τοῦ ἀχάριστου Ἑλληνα ἐπιβήτο-
ρα. (Διαβάζει τὸ φάκελλο, τώρα ἐκπληκτος) Διαβάζοντας ὅμως τὸ ὄνομα
τοῦ ἀποστολέα βρέθηκε πρὸ ὁμολογούμενης ἐκπλήξεως: Ἐπιστολὴ πρώτη.
'Αποστολέας: Ζαχαρίας Χηδέρογλου, Ἅγιος Νευτάριος, Θεσπρωτίας, 1954.

(Ἀπὸ ἐμπρός-αριστερά ἐμφανίζεται ὁ ΖΑΧΑΡΙΑΣ που ἀπαγγέλει τὴν ἐπισ-
τολὴ ἐνῶ ὁ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ εἶναι βυθισμένος στην ἀνάγνωση)

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

'Αγαπημένε μου Μάνθο,

Δέν ἤμπορεῖς νά φανταστεῖς πόσην χαρὰν μοῖ ἔδωκεν τὸ γράμμα σου. Εὐ-
φροσύνη ἢ ἰδέα σου νά βάνεις ὡς ἀποστολέα τὸ Διεθνές CLUB Ἀλληλο-
γραφίας καὶ νά συγγράφεις εἰς ἄπαιστον καλιαρνητὴν τὴν ὅποσαν οἱ ἰ-
δικοί μου προσέλαβον διὰ ξένα. Ὅ,τι καὶ νά σοῦ εἶπω, Μάνθο, περὶ
τοῦ πόσον μοῦ λείπεις θά ἦτο ὀλίγον. Κενὸ καὶ τεθλιμένο παραμένει
τώρα τὸ προσφιλές μας ἀπόμερον σπῆλαιον ἐπὶ τῷ ὄρει Γκαούρ ἐντός
τοῦ ὁποίου τελικῶς συνελήφθημεν ὑπὸ τοῦ πατρὸς σου τῆ προδοσία τοῦ
ἀπεχθεστάτου Χαραλάμπους Σουραπᾶ, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ὁ μόνος που ἤξευ-
ρεν περὶ τοῦ σπηλαίου καθότι εἴχομεν ἐπιδοθεῖ εἰς μονάζ-ε-τρουὰ καὶ
μετ'ἐκείνου εἰς νεαρωτέραν ἡλικίαν, ὅπως βεβαίως θά ἐνδυμεῖσαι. Φαί-
νεται πὼς ἡ περαιτέρω συνέχισις τῶν ἰδικῶν μας σχέσεων ἐπὶ διετιαν
τόν εὔρε κατ'ἀρχάς ἀδιάφορον ἢ ἔστω ἀνεκτικόν, ὅταν ὅμως οὗτος ἠγ-
νόησεν ὅτι ἡ πολυπόθητός του θυμιούλα Ζαῖμη ΕΣΕ ἠγάπα σιωπηρῶς, ὁ
Σουραπᾶς ἐξάνεστη καὶ σέ ἐφθόνησεν εἰς σημεῖον καταδόσεως. Οὐαί-

οὐαί διαπαπαί, ὁ πατήρ σου ἦτο τῶσον ἀδιάλλακτος ἀποφασίσας τὴν ἐξ Ἁγίου Νεκταρίου ἐκδίωξίν σου, θαύμα Κυρίου θεωρῶ τὴν ἐπιβίωσίν σου εἰς Κίεβον καὶ σέ συγχαίρω διὰ τὸ νέον σου ἐπάγγελμα ὡς κατασκευαστοῦ ἐπιτραπεζίων λαμπατέρ εἰς ἄλλοδαπὴν. Τὰ περὶ ἔρωτος τῆς θυμιούλας δι' ἐσέ, ὁ Σουραπᾶς τὰ ἐπληροφόρηθη παρὰ τῆς μητρὸς του Ζηνοβίας, πλοστρας ἐν τῷ ἀρχοντικῷ τῶν Ζαΐμηδων καὶ ἐμπίστου μάμης τῆς νεαρᾶς κέρης. Ὡς φαίνεται, ἡ γραφα μετέδωσε ταῦτα εἰς τὸν υἱὸν της, γνωρίζουσα τὸν παράφορον ἔρωτά του πρὸς τὴν θυμιούλα καὶ ἐλπίζουσα νὰ τὸν ἀποθαρρύνει. Τὰ ἀνωτέρω μοὶ ἀπεκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ Χαραλάμπους αὐτοπροσώπως ὑπὸ τὴν ἐπίρροισαν ἀλκοὸλ πρὸ μηνὸς ὅπου τὰ εἶχομεν τσούξει εἰς μᾶρ τῆς Ἡγουμενίτης, προσθέσας μάλιστα περὶ τῆς μητρὸς του ὅτι αὕτη ὄχι μόνον τὴ ΘΥΜΙΟΥΛΑ φθονεῖ ὑπούλως ἀλλὰ καὶ οἰανδήποτε νέαν οὗτος τυχὸν ἐπόθησεν, ἀποδίδων τὸν φθόνον της εἰς βαθύτερον Οἰδιπόδειον σύμπλεγμα ἐντοπισθέν - πλὴν οὐδόλως ἐπουλωθέν - κατόπιν ἐννεαετοῦς ψυχαναλύσεώς της ἐν Παρισίοις.

Τί νὰ εἶπω καὶ ἐγὼ δὲν ξεύρω* εἶμαι πλήρως συγχυσθεῖς. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ γονεῖς σου μοῦ ἔχουσιν κόφει τὴν καλημέρα, ἴσως οἷοτι κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν στιγμὴν τῆς συλλήψεώς μας εὐρέθης ὑπὸ κάτω μου, συνεπῶς τῶρα φοβοῦνται μήπως διαδόσω δι' ἐσέ συνοφαντίας. Εἶναι ἀμφοτέροι δυστυχεῖς καὶ κατηφεῖς καὶ τοὺς λυποῦμαι, μὰ περισσότερο λυποῦμαι διὰ τὸν χωρισμὸν μας.

Μὴ μέλησθῶναι πρωκτέ μου ὑπέρτατε* ἄσε ὀλίγον νὰ ξεχασθεῖ τὸ καιρὸν καὶ ἐν συνεχεῖα ἐπιστρέφεις ἢ θὰ σέ ἀνταμῶσω ἐγὼ εἰς Κίεβον. Σοὶ ἀποστέλλω φωτογραφίαν μου ἀπὸ τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου ὅπου ἐχηρήματις ἐφέτος σηματοφόρος.

Σὲ ἀσπάζομαι, Ζαχαρίας.

ΣΕΡΛΟΥΚ Χ. (στὸ κοινὸ) Ἡ δευτέρα ἐπιστολὴ ἦταν συντομώτερη ἀλλὰ πολὺ ἐκνευρισμένη... (Διαβάξει) Ἁγιος Νεκτᾶριος Θεσπρωτίας, 1955.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Ἀγαπημένε μου Μάνθο,

Τί εἶναι ἀνὰ πού μοῦ γράφεις; Ἐπῆγες ἐπὶ πληρωμῇ; Καὶ ὅτι ἔχεις, λέει, ψυχραϊμον ἐπαγγελματικὴν στάσιν ἐπὶ τῆς πορνείας; Φεῦ καὶ πάλιν φεῦ. Μὰ ΟΛΑ τέλος πάντων ἔχουσι ἐμπορευματοποιηθεῖ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ; Τί ἀπέγινεν ὁ ἔρωσ ἀκατανίκατε μάχαν, πρωκτέ μου ὑπέρτατε καὶ στοματικὴ κοιλότης ἀπύθμενος; Κι ἐγὼ πού σοὶ φανταζόμουν ὑγιῶς διάγοντα καὶ ἐμπιστον εἰς τὸ ἀλησμόνητον παρελθόν. Μάσσε νὰ δικαιολογεῖσαι διὰ τοῦ ἔλλοθι τῆς πενίας, νὰ παίζεις κωμικοτραγικῶς τὸ μπεγλέρι σου καὶ νὰ περιφέρεσαι εἰς τοὺς δρόμους πτύων πλαγίως καὶ προπείνων ἀθάδῶς τὴν λεκάνην σου τοῖς περαστικοῖς* οἷοτι τὸ ἀντριλίκι θὰ σοῦ γίνει τελικῶς ἰδέα ἔμμοнос καὶ κακὸ συνήθειον ἀναπόβλητον.

*Αἴντε νὰ τὰ κόφεις ἅπαντα ταῦτα καὶ νὰ ἐπιστρέφεις ἀμέσως παρὰ

τή φάμπρικα όπου έδούλευες και άς σέ πληρώνουνε πιδ άσημα. Διδτι τδ πάν εΐναι ή άξιοπρέπεια.

Σέ άσπάζομαι, άν και έλαφρώς ταραγμένος, Ζαχαρίας.

ΣΕΡΛΟΚ Χ.

(στο κοινοδ) 'Η τρίτη και τελευταία έπιστολή χρονολογεΐται τδ 1958, Έναν άκριβώς χρόνο πριν από την έπιστροφή του Μάνθου στον 'Αγιο Νεκτάριο Θεσπρωτίας. ('Αρχίζει νά διαβάζει)

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

'Αγαπημένε μου Μάνθο,

Λυπούμαι πολδ διá την τριετή σιωπήν μου. Τά είκοσιεννέα περιπαθή σου γράμματα έλαβον άπαξάπαντα πλην έδδισταζον νά σοι άπαντήσω. Τά έτη παρήλθον και έχομεν βεβαίως ώριμάσει. 'Οπως θά ξεύρεις, εΐμεθα πλέον άνδρες. 'Εμένα μου έκαμαν προξενιά τή θυμιούλα Ζαΐμη και σκέπτομαι νά την πάρω, άν και ό Σουραπάς δέν έπαυσε νά με προειδοποιεΐ περι τών έξομολογήσεών της εις την μητέρα του Ζηνοβίαν ότι ΕΣΕ άνεκαθεν έπόθη και συνεχίζει νά ποθεΐ κρυφίως ή νεαρά κόρη. 'Υποθέτων όμως από τάς έπιστολάς σου ότι ούδδως θά ένδιεφέρεσο, και γνωρίζων περι τής έπιτυχοϋς άποκαταστάσεώς σου εις Κίεβον, τέλος αναλογιζόμενος τδ πενιχρόν μου μέλλον - καθότι... τί νά μου κάμει, έν τελευταία αναλύσει, τδ δίπλωμα λογιστικής τδ όποϊον προσφάτως απέκτησα, - ένω ή κόρη διαθέτει προΐκαν παμμεγίστη και ύψηλάς γνωριμίας εις όλα τά πολιτικά κόμματα.

Θά ένθυμεΐσαι τήν θυμιούλα ως παιδίση, ότε και έπιδιδόμεθα μετ'αύτης εις διάφορα παίγνια παρά τή πηγή 'Αγίας Βαρβάρας τής Γουπετούσης, προτου βεβαίως άποσταλεΐ εις Παρθεναγωγείον 'Ηγουμενίστης διá τάς Γυμνασιακάς της σπουδás. Τάρα έχει πλέον μεγαλώσει και άσχολεΐται με την μαγειρική, την ποίησιν και τήν γιδόγκα. 'Ελπίζω, εκ βάθους καρδίας, ότι ό γάμος μας θά άποβεΐ εις όφελος παντών τών ένδιαφερομένων.

'Εν κατακλείδι, θά ήθελον νά σε παρακαλέσω όπως διακόφομεν την μακράν άλληλογραφίαν μας, όσον δύσκολο και άν πρόκειται νά σοϋ φανεΐ τοϋτο έν αρχή. Οϋτως, τδ παρόν θά εΐναι και τδ τελευταϊον μου γράμμα, καλαιέ φίλε Μάνθο, καθότι δέον όπως λησμονήσομεν παντοιοτρόπως και άμετακλήτως τδ μακρυνδ παρελθόν.

Εΐλικρινώς ύμέτερος, Ζαχαρίας.

(Μουσική μυστηρίου. 'Ο ΖΑΧΑΡΙΑΣ έξαφανίζεται)

ΣΕΡΛΟΚ Χ.

'Ο Σέρλοκ Χόλμς συνέλαβε σαν άστραπή τδ βάθος τής συγκλονιστικής αύτης ύποθέσεως. 'Ομως δέν βιάστηκε νά όμολογήσει τις άποκαλύψεις του. Σάν ντετέκτιβ με άΐσθηση του καλου θρίλλερ περιμενε τόν κατάλληλο τόπο και χρόνο...

(Τρεΐς χτύποι στην πόρτα τών 'Αρχείων)

ΦΩΝΗ Κύριε Χόλμς! Κύριε Χόλμς! ('Ο ΣΕΡΛΟΚ Χ. άνοίγει στο ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟ ΣΟΥΡΑ- ΠΙΑ)

ΣΕΡΛΟΚ Χ. 'Ω, τόν άγαπητό μας κύριο Σουραπά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ 'Ελπίζω νά μήν ξεχάσατε τήν ήμερομηνία, φίλτατε Χόλμς! Σήμερα είναι ή δωδεκάτη Μαΐου!

ΣΕΡΛΟΚ Χ. 'Ω, μά φυσικά, φυσικά. Πώς μοῦ διέφυγε! 'Ο έτήσιος χορός τῶν Χηδί- ρογλου...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ ...'Επί τῇ έθνικῇ έπετειῶ τῆς άθωώσεως τῆς θρυλικῆς θυμιούλας! Καί εἶστε, σᾶς πληροφορῶ, ό μεγάλος καλεσμένος τῆς βραδυᾶς!

ΣΕΡΛΟΚ Χ. Σοβαρολογεῖτε; Ξέρουνε όλοι λοιπόν γιά τήν παρουσία μου!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ Καί σᾶς περιμένουνε όπωςδήποτε. 'Ο κύριος Δήμαρχος καί ή σύζυγός του θά ένθουσιασθοῦν άφάνταστα άν τούς τιμήσετε. Τά πλήθη άδημονοῦν.

ΣΕΡΛΟΚ Χ. 'Ω, μά εἶναι τόσο κολακευτικό... θά μέ συνοδεύσετε λοιπόν, άγαπητέ Χαραλάμπους!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ Τιμή μου, φίλτατε Χόλμς, τιμή μου. Μόνον ᾶς βιαστοῦμε λιγάκι. ~~Εἶναι~~ Αἱ προετοιμασίαι ἔχουν ἤδη άρχίσει!

(Φεύγουν βιαστικά από πίσω-δεξιά, συνοδεία γρήγορου κλασικοῦ ρυθμοῦ στο πιάνο ό ΣΕΡΛΟΚ Χ., ό ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ καί τό πτώμα τοῦ ΜΑΝΘΟΥ. Μέ τήν ἴδια μουσική υπόκρουση έτοιμάζεται τό λιβινγκ-ρούμ τῶν Χηδίρογλου έμπρός-άριστερά. Τραπέζι από φορμάικα, τέσσερις καρέκλες άσσορτί, φόντο μπαλιονόπορτα μέ βαρειές βελούδινες κουρτίνες° από τό ταβάνι κρέμονται δύο μικροί πλαστικοί πολυέλαιοι. Στο τραπέζι βρίσκονται ἤδη τά άτμίζοντα λαζάνια καί τό ραβανί. Ζητωκραυγές που όλοένα δυναμώνουν. Μπαίνουν έπίσημα τό δημαρχικό ζεύγος, ό ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ καί ό ΣΕΡΛΟΚ Χ. 'Ο ΖΑΧΑΡΙΑΣ άπευθύνει χαιρετισμό πρὸς τά πλήθη)

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Σεβαστοί συμπολίται! 'Αγίου Νεκταρίου Θεσπρωτίας καί λοιποί έπισκέπ- ται. Μέ τήν ιδιότητα τοῦ Δημάρχου άπευθύνω θερμόν χαιρετισμόν καί σᾶς παρουσιάζω τόν έκλεκτό μας έπισκέπτη, ντετέκτιβ Χόλμς (ζητωκραυ- γές) 'Η φήμη του ξαπλώνεται από τάς μυστηριώδεις όχθας τοῦ Νεῖλου ἔως τάς παγεράς στέππας τῆς Σιβηρίας καί τούς δμιχλώδεις πύργους τῆς Βρεττανικῆς χερσονήσου. (ζητωκραυγές)... Φανταστεῖτε τί έμελλον γενέσθαι έάν οἱ παραβάται τοῦ κόσμου τούτου παρέμεναν άτιμώρητοι, τά μυστήρια άξεδιάλυντα καί οἱ φιλήσυχοι κολλῆται άβέβαιαιοι καί άγ- χώδεις (άνήσυχος ό όχλος)... Ζήτω ή 12η Μαΐου! Ζήτω ή θρυλικῆ θυμιού- λα! Καί ζήτω ό έκλεκτός μας έπισκέπτης ντετέκτιβ Χόλμς! (νέες ζητω- κραυγές)

ΣΕΡΛΟΚ Χ. Κύριε Δήμαρχε, μαντάμ, τά σέβη μου (έλαφρά υπόσχεση καί χειροφίλημα) 'Ο κύριος Σουραπάς εἶχε τήν εύγενή καλωσύνη...

- ΘΥΜΙΟΥΛΑ 'Ο κύριος Σουραπᾶς εἶναι ἓνα διαλεχτό μέλος τῆς μικρῆς μας κοινότη-
τος, ἓνα γνήσιο τέκνο τῆς θεσπρωτίας, ἓνας τίμιος καί καθαρδαίμος
~~καί~~ ἐκπρόσωπος τοῦ κυβεράρχου λαοῦ, ἓνας καθημερινός γίγαντας τοῦ μό-
χθου καί τῆς βιοπάλης, ἐν ὀλίγοις ἓνας μικρός ἥρωας... 'Αλλ'ἔς μή μα-
κρυγοροῦμε. Τά λαζάνια εἶναι ἔτοιμα.
- (Προχωροῦν στό τραπέζι καί σηκώνουν τά ποτήρια γιά πρόποση)
- ΣΕΡΑΟΚ Χ. Κυρία μου, κύριοι... εἶμαι πνευματικῶς κατασυγκινημένος. 'Επιτρέφα-
τέ μου μία πρόποση: Εἰς τήν 'Ελληνικήν φιλοξενία... τίς ρίζες τῆς
Ρωμισσύνης... τίς ἀκροποταμιές... τήν πικροδάφνη... καί φυσικά, τόν
νοητό 'Ηλιο τῆς Δικαιοσύνης.
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ 'Ω, μά ἐσεῖς εἶστε καί ποιητής; (κάθονται)
- ΣΕΡΑΟΚ Χ. 'Ερασιτεχνικῶς μαντάμ, ἐρασιτεχνικῶς... (φοροῦν πετσέτες ὁ ΣΕΡΑΟΚ Χ.
βλέπει τούς δύο πολυελαίους μέ ἐνόδιαφέρον) Μμμ... Καί τί ὄραφοι πο-
λυέλαιοι; Κατασκευῆς;
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ Σοβιετικῆς.
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ (γελάει) Τά λαζάνια πῶς σᾶς φαίνονται;
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ,
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ,
ΣΕΡΑΟΚ Χ. (πού δοκιμάζουν) 'Εξαιρετικά...!
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ 'Ας ἤχησουν λοιπόν τά ὄργανα! Μάεστρο!
- ('Ακούγονται δύο στροφές τῆς "Ὁραίας θεσπρωτίας" ἢ καί ἄριες τοῦ
Βέρντι. Ταυτόχρονα κανονιοβολισμοί καί πυροτεχνήματα. Οἱ ἐπίσημοι
τρῶνε λαζάνια γελώντας κάθε τόσο μέ διάφορα ἀστεϊάκια. Γιά τή δια-
σκέδασή τους παρελαύνουν οἱ χωρικοί μέ διάφορες ἐνδυμασίες. Μιά
μάγισσα ἀστρολόγος, ἓνας ἀθλητής μέ βάρη, μία στριπτιζοῦ, ἓνας γε-
λωτοποιός ντυμένος χίππης πού κάνει τοῦμπερ, καί πολλά ἄλλα)
- ΣΕΡΑΟΚ Χ. (πού τελειώνει πρῶτος τά λαζάνια) "Αα... ὑπέροχα τά νοῦμερα! Καί
τά λαζάνια σας ἀμίμητα! Οἱ δέ μάζες κατασυγκινημένες πανηγυρίζουν
στήν ὑπέροχη ἀγλή τοῦ ἀρχόντικου σας... Θά 'λεγε κανεῖς πῶς βρισκό-
μαστε μέσα σ'ἓνα ἀριστουργηματικό κοινωνικό μυθιστόρημα λαϊκοῦ ρο-
μαντισμοῦ! (σκουπίζεται)
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ Μέ αἴσιον καί εὐτυχές τέλος.
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ 'Η ζωή καθαυτή πολλάκις ὑπερβαίνει τῆς τέχνης!
- ΣΕΡΑΟΚ Χ. 'Εχετε τόσο δίκιο μαντάμ, ἔχετε τόσο δίκιο... (ἀφήνει τήν πετσέτα
του)... 'Αλλά δυστυχῶς πρέπει νά πηγαίνω.
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ Μά κύριε Χόλμς...
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ 'Ανδρα δέν ἤρθατε...
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ Τουλάχιστον ἓνα ραβανί....
- ΣΕΡΑΟΚ Χ. Δυστυχῶς, ἀγαπητοί μου φίλοι... Μέ καλοῦνε τόσα καθήκοντα, καί

- οί σύντομες διακοπές μου στην Ήραία θεσπρωτία δέν μποροῦν νά διαρκέσουν ἐπ'ἀόριστον... (Αὐτὸς καὶ ὄλοι σηκῶνονται)... Πλέπετε, (ἀπαριθμεῖ βιαστικά καὶ ἐπαγγελματικά) δέν εἶναι μόνο τὸ πλουτόνιο τοῦ Νεῖλου, εἶναι καὶ οἱ βιασταὶ ἀρχιεπισκόπων στὸ Ντουμπρόβνικ, τὰ ἐγκλήματα τῶν ἀνηλίκων νεκροφίλων στὸ Μαϊάμι... καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ λοιπὰ...
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ θά μᾶς λείψετε ἀφάνταστα.
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ Κι ἐπάνω πού εἶχε ἀρχίσει νά δημιουργεῖται μιὰ κάποια ψυχικὴ ἐπαφή, μιὰ βαθύτερη διαπροσωπικὴ σχέσις...
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ Τουλάχιστον θά μᾶς ἐπιτρέψετε νά σᾶς προσφέρουμε ἕνα σουβενίρ, ἕνα μικρὸ ἰθαγενές ἐνθύμιο...
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. Ὦ, μὰ δέν εἶναι ἀνάγκη, ἀγαπητέ Ζαχαρία...
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ θά μᾶς τιμώσατε ἀνυπολόγιστα...
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. Πολὺ ὠραῖα λοιπόν, ἀφοῦ ἐπιμένετε... (χαριτωμένο γέλακι καὶ σχεδόν ἀδιάφορα, γιὰ νά τοὺς εὐχαριστήσῃ) θά σᾶς ζητοῦσα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει... (κοιτάει γύρω του) τοὺς δύο Σοβιετικούς πολυελαίους.
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ Τοὺς δύο Σοβιετικούς πολυελαίους; (λιποθυμᾷε στα χέρια τοῦ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΥ)
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. ^(ἐκπληκτικὸς) στὸ κοινὸ) Ἡ κυρία ἐλιποθύμησε. (στὸ ΖΑΧΑΡΙΑ)... μήπως ὁμίλησα ἀπεπῶς;
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ Ἄ μπά, ὄχι, μὴν ἐνοχλεῖσθε. Εἶναι λόγω ὑπερβολικῆς συγκινησεως... Τὸ 'χει ἡ μέρα, φαίνεται.
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. Ἐλπίζω νά μὴ δημιουργηθεῖ σκάνδαλο.
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ (πού τῆς κάνει ἀέρα νά τῆ συνφέρει) Τί λέτε, κύριε Χόλμς; Οἱ μᾶζες εἶναι πλήρως ἀπασχολημέναι μὲ τὴν πανήγυρι εἰς τὸν ἀύλογυρον.
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. Λοιπόν Ζαχαρία... Σεῖς εἶστε, πού λέει ὁ λόγος, καὶ ὁ κύριος τοῦ σπιτιοῦ. θά μοῦ δώσετε τὸ ταπεινὸ σουβενίρ τὸ ὁποῖο ἐζήτησα ὥστε νά ἐνθυμοῦμαι ἔσσει τὰ μικρὰς ἀλλὰ ὑπερόχους διακοπὰς μου εἰς Ἅγιον Νεκτάριον θεσπρωτίας;
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ Μόνον αὐτὸ μὴ μοῦ ζητᾶτε, Σέρλοκ Χόλμς. Μόνον αὐτὸ μὴ μοῦ ζητᾶτε...
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. Λοιπόν... ἀρνεῖσθε; (πάντα πολὺ εὐγενικὸς καὶ χαριτωμένος)
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ (ἐπίσης εὐγενικὸς καὶ διακριτικὸς) θά μπορούσα ἕως καὶ νά σᾶς ἀρνηθῶ.
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. Ὦ, πολὺ ἀμφιβέλλω πὼς θά μπορούσατε, φίλε Ζαχαρία, πολὺ ἀμφιβέλλω πὼς θά μπορούσατε νά μοῦ τὸ ἀρνηθεῖτε ἂν ξέρατε πὼς οἱ τρεῖς ἐπιστολές σας πρὸς Μάνθον Κάλφα εἰς Κίεβον βρίσκονται στὴν ἀριστερὴ τσέπη τοῦ στερεότυπου Ἀγγλικῶ παλτοῦ μου... (Ὁ ΖΑΧΑΡΙΑΣ λιποθυμᾷε)
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ (στὸ κοινὸ) Ὡστε συνέχιζαν καὶ δι' ἄλληλογραφίας;
- (Ἡ ΘΥΜΙΟΥΛΑ συνέρχεται)
- ΣΕΡΛΟΚ Χ. Καλὴ μου κυρία, συνήλθατε; Χαίρομαι τόσο πολὺ πού σᾶς ξαναβλέ-

πω ἐν τῇ ζωῇ. Ὁ σύζυγός σας μόλις ἐλιποθύμησε ἀλλὰ γρήγορα θά συν-
έλθει κι αὐτός, νάστε σίγουρη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

(ποῦ τώρα κάνει ἀέρα στό ΖΑΧΑΡΙΑ) Ἄς μιλήσουμε διὰ τὰς ἐπιστολάς,
κύριε Χόλμς. Εἶμαι σίγουρος πὼς ἡ κυρία Χηδέρογλου θά ἐνδιαφερόταν
ἰδιαιτέρως.

ΣΕΡΑΟΚ Χ.

(κοφτά) Σιωπὴ ὁ κουρέας; (Στὴ ΘΥΜΙΟΥΛΑ) Κυρία μου, (γονατίζει, σχε-
δὸν ἐκλιπαρεῖ)... εἶμαι ἕνας κατατρεγμένος τῆς μοίρας... Ἡ ἀνδρεσ-
τος δίφα μου πρὸς τὰ μεγάλα μυστήρια τοῦ κόσμου τοῦτου μὲ ἔχει κυ-
ριολεκτικὰ ἀλλο-τρι-ώ-σει ἀπ'τὴν ἀπλή ζωὴ ἀπλῶν ἀνθρώπων σὰν κι ἐ-
σᾶς - θαρρῶ πὼς ἐσεῖς μὲ καταλαβαίνετε περισσότερο ἀπ'τὸν ὅποιονδῆ-
ποτε ἄλλο... Οἱ λίγες μέρες μου εἰς Ἅγιον Νεκτᾶριον θέλω νὰ μοῦ
μείνουν ἀξέχαστες. Γι'αὐτὸ καὶ ἐζήτησα, ὕστερα ἀπὸ προτροπὴν μάλιστα
τοῦ συζύγου σας, τὸ ἐν λόγῳ ἐνθῦμιον...

ΘΥΜΙΟΥΛΑ

(χαμογελῶντας διακριτικὰ) Μὰ τὸ σουβενίρ ποῦ ζητᾶτε πρόκειται περὶ
προσωπικοῦ δώρου, φίλιτατε κύριε Χόλμς.

ΣΕΡΑΟΚ Χ.

(γελάει) Δῶρον συγγενοῦς ἢ φίλου; Δῶρον προσώπου ποῦ ἀπειρως ἐκτι-
μοῦσατε ἢ ποῦ κρυφίως ποδοῦσατε;

ΘΥΜΙΟΥΛΑ

Οὐδέποτε ἐπόθησα τὸν Μάνθο Κάλφα;

ΣΕΡΑΟΚ Χ

(σηκῶνεται, πάντα εὐγενικῶς) Ἀμφιβέλλω μαντάμ, πὼς ὁ ἰσχυρισμὸς
σας θά ἔπειθε καὶ τὴν Ζηνοβία Σουραπᾶ, μητέρα τοῦ Χαράλαμπος καὶ
ἔμπιστον μάμην σας εἰς τὴν ὁποῖαν ΤΟΣΑ εἶχατε ἐκμυστηρευτεῖ περὶ
τοῦ πόθου σας πρὸς τὸν Μάνθο, καὶ ἡ ὁποῖα ΤΟΣΑ θά εἶχε ὄντως νὰ
εἶπει κατὰ τὴν περιβόητον δίκην σας τῆς 12ης Μαΐου, ἂν φυσικὰ δὲν
τὴν εἶχε δολοφονήσει πέντε ἡμέρας ἐνωρίτερον, καὶ συγκεκριμένα τὴν
7ην Μαΐου εἰς Ἅγιον Νεκτᾶριον ὁ υἱὸς τῆς Χαράλαμπος Σουραπᾶς.
(γυρνᾷεὶ στό ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ, ἀκούγοντας τὸν γδοῦπο τῆς πτώσεώς του ἔξε-
ταστικὰ) Ὁ κουρέας ἐλιποθύμησε. Τέλος πάντων. (Στὴ ΘΥΜΙΟΥΛΑ) Ἄς
ἐπανεέλθουμε στὰ γεγονότα... Συνέβη ἐκεῖνο τὸ μαγευτικὸ ἀπομεσήμερο
τῆς Πρωτομαγιάς... (Ἀρχίζουν ν'ἀκούγονται κελαηδίσματα, ἡ ΘΥΜΙΟΥ-
ΛΑ μοιάζει νὰ ὑπνωτίζεται)... Ἡ φύση ὄργιζε ἀπὸ ὑπέροχες μυρουδι-
ές, καὶ τὰ κεληδίσματα τῶν πουλιῶν ἐξυμνοῦσαν τὸν ἐρχομὸ τῆς ἀνοι-
ξεως... Κοιτάξατε γιὰ τελευταῖα φορὰ τοὺς δύο Σοβιετικοὺς πολυελαί-
ους... (Ἡ ΘΥΜΙΟΥΛΑ τοὺς κοιτάει μὲ νόημα)... καὶ θυμηθῆκατε τὰ λῶ-
για τοῦ Μάνθου...

(ἐμφανίζεται ὁ ΜΑΝΘΟΣ ἀπὸ ἐμπρός-δεξιὰ, κρατᾷε δύο κουτιά μὲ κόν-
κινες κορδέλες, μιλάει στό κοινὸ σὰ νὰ ἔτανε τὸ κοινὸ ἡ ΘΥΜΙΟΥΛΑ)

- ΜΑΝΘΟΣ (Έντονα σεξουαλικά ύπονοούμενα)... Θυμιούλα, ένα δωράκι για σένα, να
μὲ θυμάσαι... "Έλα, δικοί σου είναι, για τὸ λιβινγκ-ρούμ τοῦ δευτέρου
πατώματος... "Αντε ντέ, μὴ διστάζεις... Τί μὲ κοιτᾶς ἀποσβολωμένη
μέσα σ'ένα σύννεφο δειλῆς εὐτυχίας, νά ποῦμε; Είναι δύο γνήσιοι Σο-
βιετικοί πολυέλαιοι... Δῶρο μου για τοὺς γάμους σου μὲ τὸ Ζαχαρία,
πού λέει ὁ λόγος...
- ΣΕΡΑΦΟΚ Χ (στὴ ΘΥΜΙΟΥΛΑ πού βρίσκεται τώρα σὲ πλήρη ἔκσταση) 'Εσεῖς ὅμως στὰ
μάτια του βλέπατε μιάν ἄλλη, ἀνείπωτη πρόκληση... Για πρώτη φορά
αὐτὸς πού πάντα ποθοῦσατε σᾶς ἔδειχνε τρυφερότητα... 'Ελπίζατε πάντα,
τώρα ὅμως πολὺ περισσότερο. Κι ἀνήμερα τῆς Πρωτομαγιάς, σὲ μιὰ στιγ-
μῆ... συζυγικῆς ἀδυναμίας... (ἡ ΘΥΜΙΟΥΛΑ προχωρεῖ δεξιὰ πρὸς τὸ ΜΑΝ-
ΘΟ πολὺ ἀργὰ σὰν ὑπνωτισμένη)... ὅπου συναντηθήκατε οἱ δύο σας στὴν
πηγὴ τῆς 'Αγίας Βαρβάρας τῆς Γουυπετούσης, δεχθήκατε τελικῶς τὴς
προτάσεις του... ('Ακολουθεῖ ἀναπαράσταση σὲ ἔντονο σεξουαλικὸ ὕφος
στὸ μπροστινὸ κέντρο τῆς σκηνῆς).
- ΜΑΝΘΟΣ θά σ'ἐνδιέφερε ἴσως νά δεῖς τὴ συλλογὴ γραμματοσήμων μου, νά ποῦμε.
ΘΥΜΙΟΥΛΑ Τὰ γραμματόσημα ἦτανε πάντα τὸ πάθος μου.
ΜΑΝΘΟΣ Βρίσκονται εἰς ἀπόμερον σπήλαιον τοῦ ὄρους Γκαούρ, νά ποῦμε.
ΘΥΜΙΟΥΛΑ θά σὲ ἀκολουθήω ὡς τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου, λεβεντόκορμε γραμματοσυλ-
λέκτη.
- ΜΑΝΘΟΣ 'Εμπρὸς λοιπόν, ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ λίγα λόγια.
ΘΥΜΙΟΥΛΑ Μ'ἄρεσαν πάντα οἱ ἄντρες πού ξέρουν νά ἐπιβάλλονται.
ΣΕΡΑΦΟΚ Χ (Στὴ Θυμιούλα)... "Ἔτσι λοιπόν σᾶς παρέσυρε στὸ θυρικὸ πλέον σπή-
λαιο, ὅπου καὶ σᾶς ἔκανε, φυσικά, δικιά του. ('Ο ΜΑΝΘΟΣ τὴ ρίχνει
στὸ πάτωμα καὶ τὴν κηδεύει μηχανικά)... Αὐτὸ πού ἐπιθυμοῦσατε πάντα
... ('Ο ΜΑΝΘΟΣ γυρνᾶει ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά καὶ ροχαλίζει)... ΛΑΛΑ
τὸ ἄλλο πρωὶ ὁ Μάνθος ἄρχισε νά κάνει νερά... (ὁ ΜΑΝΘΟΣ ξυπνᾶει μὲ
τὰ ἱκετευτικὰ τραβήγματα τῆς ΘΥΜΙΟΥΛΑΣ)
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ (πού ἐκλιπαρεῖ) Μάνθο, θέλω κι ἄλλο... κι ἄλλο...
ΜΑΝΘΟΣ Διωρὴ τζέζ, κάνε καὶ κᾶνα διάλειμμα... Μὲ ἔβανες πλέον, νά ποῦμε...
Μπά, σὲ καλὸ σου; Κι ἄλλο - κι ἄλλο - κι ἄλλο...
ΘΥΜΙΟΥΛΑ (τόν ἀγκαλιάζει)... Μάνθο, θά μᾶς πιᾶσουν; Πάρε με νά φύγουμε ἀπ'
τὴν κατηραμένη Θεσπρωτία.
- ΜΑΝΘΟΣ (σηκώνεται)... Καὶ ὁ Ζαχαρίας, ὁ ἄντρας σου; Ποῦ θά τὸν ἀφήσεις,
κοτζᾶμ Δήμαρχο, νά ποῦμε;
ΘΥΜΙΟΥΛΑ 'Εγὼ ΕΕΕΝΑ ἤθελα πάντα, αὐτὸν τὸν πῆρα λόγω ἱστορικοπολιτικῶν ἀνα-
γκαιοτήτων.
- ΜΑΝΘΟΣ Καλὰ, καὶ τὰ δύο νεαρά σου βρέφη, τὴ Χαρίκλεια καὶ τὸν 'Αριστείδη...
τί θ'ἀπογίνουν; ~

- ΘΥΜΙΟΥΛΑ "Αααα... Δέ θα μείνουμε τώρα και σε λεπτομέρειες... Για τ' όνομα του θεού, ^{της Αγγλίας} "Αχ, πάμε Μάνθο, πάμε! Πάρε με να φύγουμε μακριά, στο ώραϊο άγνωστο, ή πιθανόν στο ώραϊο Κίεβο .
- ΜΑΝΘΟΣ Στο Κίεβο; Μή λές σαχλαμάρες, άγάπη. Είναι βαρειά ή ξενητεία, είναι πικρά τά βράχια, να ποῦμε... Κι έξάλλου, από σήμερα τέρμα τά σουξου-μοξου μαζί μου καριόλα, γκέγκε;
- ΘΥΜΙΟΥΛΑ (Μέ λυγμό) Δέν είμαι καριόλα.
- ΜΑΝΘΟΣ Πρόδωσες τό σύζυγο και τά τέκνα σου, άρα είσαι καριόλα. Έπομένως, σε σιχαίνομαι. Συνεπώς φύγε να μή σε βλέπω στά μάτια μου. Άκους έκει να ποῦμε. (Χωρίζουν. Ή ΘΥΜΙΟΥΛΑ πέφτει μέ λυγμούς σε μία καρέκλα, ό ΜΑΝΘΟΣ προχωρεϊ δεξιά)
- ΣΕΡΛΟΚ Χ (στο κοινό) Ίδού λοιπόν τό κίνητρο τής φόνισσας, κατέληξε ό Σέρλοκ Χόλμς: Όχι ό βιασμός άλλ' άντιθέτως ή ΑΠΩΘΗΣΙΣ του Μάνθου Κάλφα, (πλησιάζει τή ΘΥΜΙΟΥΛΑ να τήν παρηγορήσει)
- ΜΑΝΘΟΣ (στο κοινό πολύ άπαράση αδερφίστικα) Εύλογα θα μπορούσε κανείς να άναρωτηθεϊ περι του λόγου δια τόν όποϊον ό Μάνθος απέκρουσε τή θυμιο-λα... Μήπως τό ενδιαφέρον τουδέν ήτο γνησίως έρωτικόν; Μήπως τήν είχε παρασύρει τελικώς για να εκδικηθεϊ, τρόπον τινά κάποιον άλλον, κά-ποιον ΤΡΙΤΟ σ' όλην αύτήν τήν ιστορία; (Ή ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ προσέχοντας τόν τόνο τής φωνής του ΜΑΝΘΟΥ, πλησιάζει έκκληκτος. Ή ΜΑΝΘΟΣ άντι-λαμβάνεται τόν ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ και άμέσως αλλάζει τόν τόνο του σε ΠΟΛΥ άνδροπρεπή)... Και μήπως είχε χρησιμοποιήσει τους δύο Σοβιετικούς πολυελαφους ως δόλωμα προς εκκλήρωσιν του εκδικητικου του σχεδίου, να ποῦμε; (χτυπώντας τό πεγλέρι του και πτύων πλαγίως φεύγει άργά και νταηλίδικα από έμπρός-δεξιά)
- ΣΕΡΛΟΚ Χ (στούς ΧΑΡΑΛΑΜΙΟ και ΖΑΧΑΡΙΑ, πού συνέρχονται)... "Ω, πολύ ώραϊα, πολύ ώραϊα, όπως βλέπω συνέρχεσθε... Κύριε Σουραπά, κύριε Δήμαρχε... Ή σύντομος εύκαιρία μου να γνωριστώ περαιτέρω μέ τήν αξιότιμον σύ-ζυγόν σας απέβη μάλλα καρποφόρος και έποικοδομητική... Στο μέρη με-ταξύ τά πλήθη συνεχίζουν τόν πανηγυρισμόν τους εις τόν αύλόγυρον ά-νυποφίαστα. Κι ίσως θα πρέπει, κατά τήν έξοδόν μου, να απευθύνω προς αύτούς λαϊκόν χαιρετισμόν. Διότι ΠΟΙΟΣ δέν θα 'θελε ν' άκούσει και τήν άποψη του άλάθητου Σέρλοκ Χόλμς επί του μεγάλου ιστορικοῦ τής ήμέρ-ας;... Έλπίζω να μήν χρειαστεϊ να αναφερθῶ στα μικρά προσωπικά μας μυστικά...
- ΖΑΧΑΡΙΑΣ "Ωστε επιμένετε επί του σουβενίρ...
- ΣΕΡΛΟΚ Χ (χαριτωμένα) Άνεγδότης...

ΖΑΧΑΡΙΑΣ (μέ συντριβή) Καί ἄν ἀκόμα σᾶς ὁμολογήσω πῶς οἱ δύο αὐτοί πολυέλαιοι ἀποτελοῦν τὰ μόνυ ἐγαπομείναντα περιουσιακά στοιχεῖα εἰς τήν σύζυγόν μου καί ἐμέ;

ΣΕΡΑΟΚ Χ Θ' ἄστειεύεστε, Ζαχαρία... Μά ἐσεῖς κληρονομήσατε ἅπαντα τὰ κτήματα τοῦ βαθυπλοῦτου Ξενοφώντος Ζαΐμη εἰς προίκαν... Ὑπερβάλλετε λιγάνι μου φαίνεται.

ΘΥΜΙΟΥΛΑ Δέν ὑπερβάλλει καθόλου, κύριε Χόλμς. Ὁ Ζαχαρίας εἶναι φύσει γενναί- ὀδωρος καί ἀκραδάντως πιστεύει εἰς τήν ἀρχήν τῆς αὐτοθυσίας... Βλέ- πων τοὺς μόχθους τοῦ τιμίου βιοπαλαιστοῦ κουρέα Χαραλάμπους Σουραπᾶ, παρεχώρησεν εἰς αὐτόν ΟΛΗΝ μας τήν περιουσίαν πλήν τῶν δύο Σοβιετι- κῶν πολυελαίων...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ^(μέ περιεργότητα) (στό κείνο)... Τοὺς ὁποίους ΟΥΔΟΛΩΣ ἐπόθη ὁ κύριος Σουραπᾶς γνωρίζ- ων τήν προέλευσίν των.

ΣΕΡΑΟΚ Χ (στό ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ, γιά τή Δημαρχικό ζευγος) Κι ἐξάλλου, ἐδῶ πού τὰ λέ- με, τοὺς ΑΕΙΖΕ καί τοὺς δυό ἕνα τέτοιο ἐξευτελιστικό σουβενίρ... (τοῦ πιάνει τόν ὄμοφιλικά πολύ)... Ὡστε λοιπόν εἶστε καί ἐμβιαστ- ῆς, ἀγαπητέ Χαραλάμπους...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Ἄγαπητέ Χόλμς, τί εἶν' αὐτά πού λέτε;

ΣΕΡΑΟΚ Χ (πάντα χαριτωμένος)... Μά φυσικά, φυσικά. Διδίτι ποιός θά σᾶς ἐμπό- διζε; Κρατούσατε στά χέρια σας δύο συγκλονιστικά μυστικά; τίς διευ- εἶς σχέσεις τοῦ Ζαχαρία μέ τόν Μάνθο Κάλφα καί τίς ὁμολογίες τοῦ πόθου τῆς θυμιούλας γιά τόν Μάνθο πρός τή μητέρα σας Ζηνοβία.

Βεβαίως, τό Δημαρχικό ζεύγος ἐπρεπε, πάλυ δυαία νά απογύνη τὰ ἐκάνδαλα, δχι μόνον διά λόγους προσωπικούς, μᾶ καί γιά τό γενικώτερο συμφέρον τῆς ἄλλης κοινότητος... Ἐγὼ μιλᾶν, η ἐπιχειρηματινὴ σας ικανότης εἶχε ἡδὴν ὑψηλάει, ὅπου καί ὀρθῶς αποφαίεσθε ὅτι η πηλὸν προτοδοφόρος ευδιήθησις πρὸ αναγκιέρητητα ὁ ἐμβιασμός. Τέλος

δολογονίσατε τήν μητέρα σας Ζηνοβία ὅλην πρὸ τῆς δικῆς, διὰ η φραγήθησ κατὰθεσὴ της θά διέλυε τόν γάμο τῶν δύο θυμάτων σας ἔ-

φῶσον θά ἐκλόνιζε τοὺς ἰσχυρισμούς τῆς θυμιούλας περί ἀποπειρας βι- ασμοῦ. Ἄλλά ὁ γάμος τοῦτος ΕΠΡΕΠΕ νά διασωθεῖ, κύριε Σουραπᾶ, διδτι μόνον ἔτσι θά περιήρχετο ἀκέραιος εἰς τὰς χείρας σας ἡ περιουσία τοῦ ἔθνικοῦ εὐεργέτου Ξενοφώντος Ζαΐμη... (παύση) Λοιπόν, ἄνευ περισσο- τέρων περιστροφῶν καί ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἀρκετά μέ ἀπασχόλησεν... .. Ἐχω, βλέπετε, τόσα πολλὰ καθήκοντα μέ ὑποθέσεις πολὺ πιό περι- πλοκούς ἀνά τήν ὑψηλίον... Ἡ ὥρα εἶναι κάπως περασμένη... (ἔκκρεμά- ει τόν πρῶτο πολυέλειο) καί τὰ πλήθη τοῦ ἀλόγουρου σας ἀναμένουν τόν λαϊκόν χαιρετισμόν μου (τόν ἀκουμπᾶει στό τραπέζι)... θά μου ἐ- πιτρέψετε ἀπλῶς... (ἔκκρεμάει τό δεῦτερο πολυέλειο)... ἄν δέν ὑπάρ- χει φυσικά καμία περαιτέρω ἀντίρρησης... (τόν ἀκουμπᾶει στό τραπέ- ζι)

(Είναι όλοι Εκθαμβοί)

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Μά, τέλος πάντων, κύριε Χόλμς... όλα καλά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ 'Η αστυνομική διεισδυτικότης σας άμίμητος...

ΘΥΜΙΟΥΛΑ 'Η καχυποψία σας τερατώδης...

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 'Η διαλεύκανσις άδιαφιλονίκητος...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ 'Η αποκάλυψις τών γεγονότων μνημειώδης...

ΖΑΧΑΡΙΑΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΘΥΜΙΟΥΛΑ

Αδτή ή μανία με τους Σοβιετικούς πολυελαίους που σ'ας έπιασε καταν-
τάει μυστηριώδης.

ΣΕΡΛΟΚ Χ

Ω, μά καλοί μου φίλοι... Είναι πραγματικά τόσο άπλο... ('Ακουμπών-
τας φιλήδονα στο τραπέζι, πετάει με θηλυπρέπεια τό καπέλο και τό πα-
νωφρι του, όπου προβάλλει μία ρόμπα μάβ μεταξωτή, άσπρο λουλούδι στο
στήθος και δεικτυωτές κάλτσες. Τραγουδάει και χορεύει συνοδεία δρχήσ-
τρας)

αγκαλιάζοντας
περιπατώντας
τους μεγάλους

Οί πολυέλαιοι αυτοί ήσαν άγαπητοί μου
φωτίζαν τό σαλόνι μου, δροσίζαν τήν ψυχή μου.

'Ο ένας πάνω άπ'τό μπουφέ κι ένας πάνω άπ'τόν καναπέ
κι εγώ πριγκίπισσα σωστή, με ρόμπα μάβ μεταξωτή.

Μέ λέν Βασίλιο Μολίν, λοιπόν, άς συστηθούμε,

Ρόζα Μπουγκντάνωφ μ'έλεγαν - άλλ'άς μή μπερδευτούμε.

Τόν Μάνθο τόν ήγάπησα, όμως δέν θά μπορέσω
τήν άσυλλόγιστη κλοπή νά τοῦ τήν συγχωρέσω.

Τούς πολυελαίους αυτούς τούς είχα άδυναμία,
δέν ήτανε τό κόστος τους που είχε σημασία.

Διαβάζουσα αστυνομικά τό σχέδιόν μου έσκέφθην:

τήθεσπρωτία, ως Σέρλοκ Χόλμς, ήλθα και έπεσκέφθην.

Μά τώρα αντίο θά σ'ας πω φορώσα τό καλτόν μου...

(φοράει παλτό και καπέλο και παίρνει τούς δύο πολυελαίους ανά χείρας)

...για ν'άπευθύνω στόν λαό και τόν χαιρετισμόν μου.

(Φεύγει μέσα σέ ζητωκραυγές, έμβατήρια, έκρήξεις, κεραυνούς, άστρα-
πές, χαρμόσυνες καμπάνες, ποδοβολητά άλόγων, γαυγίσματα σκυλιών και
κολλάζ από φινάλε κλασικών συμφωνιών. Από τό παράθυρο βλέπουμε ανα-
λαμπές, καπνούς και κομφετί, Οί έναπομείναντες επί σκηνής κοιτούν τό
κοινό με νοσταλγικό ύφος και οίκτίρμον χαμόγελο)

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

('Όταν χαμηλώνει ή ένταση τοῦ θορύβου)... Μέσα σέ παλλαϊκό θρίαμβο
άπεχώρησεν ο αποκάλουμένος Σέρλοκ Χόλμς, κοινώς Βασίλι Μολίν, πρώην
Ρόζα Μπουγκντάνωφ, γεννηθεΐσα είς Κίεβον...

ΘΥΜΙΟΥΛΑ

'Ενώ τά πλήθη άνυποφίαστα έπευφημοῦσαν τόν δαφνηφορόντα ντεντέκτιβ